

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

יוסף, החשמונאים
ואדמו"ר הזקן
הרב אייל ורד

היינו כחולמים

נהרות האדם ששטפו את בנייני האומה שיקפו את
מהפכת החסידות המתחוללת בכל המגזרים.

מראות וקולות מהתוועדות הענק לבני הישיבות
ומכנס הנשים של 'צמאה'

התוועדות
לקראת לייט כס

התוועדות
לקראת לייט כס

התוועדות
לקראת לייט כס

הרבנית ימימה מזרחי

ברכה שילת

סיון רהב מאיר

דיצה אור

ספיר כהן

הרב שמואל אליהו

הרב יהושע שפירא

הרב שבתי סלבטיצקי

הרב אייל יעקובוביץ

חנוכה מאיר!

מחשבות לאור הנר
צבי יחזקאלי

האור של אירנה
סיפור חג
מאת רחל טאוב

מה השאלה?
אין שאלה!
מיכי יוספי

הזמנה לטיסה
על פתח הבית
עדה האוזר

Woman's musical hallel

הַלֵּל חַנוּכָּה

Ricka Razel & daughters

עם ריקה רזאל והבנות

ירושלים

בהשתתפות:
סיוון רהב מאיר

יום ראשון

10:30

א' טבת

21.12.25

גבעת שמואל

בהשתתפות:
גילי קופרשטיין
אמו של שורד השבי
בר קופרשטיין

יום חמישי

10:00

כ"ח כסלו

18.12.25

אפרת

בהשתתפות:
גין ארלי
אמו של סמל בנימין
מאיר ארלי הי"ד

יום רביעי

10:00

כ"ז כסלו

17.12.25

עלי

בהשתתפות:
ללי דרעי
אמו של רס"ל סעדיה
יעקב דרעי הי"ד

יום שלישי

10:30

כ"ו כסלו

16.12.25

כניסה:
30 ש"ח

»
לפרטים
נוספים
הצטרפי

האוצר מציג:

חוק ההסתרים

סמוטריץ' מספר שרפורמת החלב בחוק ההסדרים לא תפגע בהתיישבות

סמוטריץ' מסתיר מכם:

סגירת הרפתות תביא לפגיע אנושה במאות ישובים
ולהפקרת מאות אלפי דונמים של שטח חקלאי!

**סמוטריץ' דואג ל-6 יבואנים
ודורס את ההתיישבות ומאות רפתנים**

חלב ישראלי מייצרים רק כאן
חזית החקלאים וההתיישבות בישראל

ישראל מהוסיאטיין. אצלו תמצא תשובה ומרגוע לנפשך הסוערת. החסיד שמע ומיד בירר היכן נמצא הרבי מהוסיאטיין, ואכן הפנו אותו לביתו של הרבי ברחוב ביאליק בתל אביב, אך כשהגיע לשם אמרו לו שרבי ישראל נמצא עכשיו בירושלים, כדרכו בכל שנה לשהות בעיר הקודש החל מימי בין המצרים עד אחרי חגי תשרי. ובכן, החסיד עלה על אוטובוס ונסע לירושלים. אתם ודאי מתארים לעצמכם שבאותם ימים הנסיעה היא לא פשוטה ומהירה, אבל בסופו של דבר הוא הגיע אל אכסנייתו של רבי ישראל. זה לא היה בזמן קבלת קהל, והגבאי שמאוד שמר על הזמנים של הרבי לא הניח לו להיכנס. אבל החסיד אמר לו: שמע, אני מגיע עכשיו ישירות מתל אביב, ויש לי ממש צורך דחוף לשאול את הרבי שאלה. הוא התחנן לפניו להיכנס, והגבאי – שמו היה רבי ישראל שרייבר – לא היה יכול לעמוד בהפצרותיו. הוא נכנס אל הרבי וסיפר לו על האורח שהגיע. הרבי שמע ונענה לגבאי: אם הוא אכן הגיע במיוחד מתל אביב, בבקשה הכנס אותו.

נולדתי מחדש

החסיד נכנס אל הרבי וראה אותו יושב על כסאו. הוא ממש הרגיש פיק ברכיים. נפלו עליו אימה ופחד, מעין יראה עילאה. כשהתקרב קצת, הרבי הושיט לו את ידו הקדושה ושאל אותו: אתה יהודי מתל אביב? ובתוך כך הרבי הסתכל בו במבט ממוקד וממושך. החסיד נרתע. הוא לא היה מסוגל לענות בפיו, ורק נענה בראשו לחיוב. הרבי המשיך ושאל: האם יש לך

מה לשאול?

לימים הגיע אלינו התיאור של החסיד מאותה פגישה, והוא סיפר במילים אלה: פתאום הרגשתי, כשהרבי מסתכל עליי במבט עיניו החודר, כאילו כל המאורעות והסבל שעבר עליי, כל מה שראיתי – אירועים קשים להחריד – פתאום הכל נמס מול האור שנגה עליי. זה היה אור שאי אפשר להסביר אותו ואת התחושה שלו. כתוצאה מהאור שהצדיק השפיע עליי כדיבורו המועט ובמבט שלו –

הוא אמר – לשוני דבקה לחיכי. הרבי שאל אותי אם יש לי שאלה, אבל באותם רגעים קרה לי דבר פלא: כל הקושיות והתהיות שהיו לי, הכל נעלם. פשוט לא היה לי מה לשאול, ולכן נענעתי בראשי לשלילה.

החסיד המשיך וסיפר: הרבי אמר לי 'סע לשלום', ונפרד ממני תוך שהוא אוחז את ידי בכף ידו שהייתה עדיין מושטת. יצאתי מחדרו בהכנעה, והרגשתי כאילו נולדתי מחדש.

תבינו, חברים, הגבאי שצפה בכל הנעשה לא הבין מה קורה. בא יהודי במיוחד מתל אביב ומבקש להיכנס בדחיפות אל הרבי כי יש לו שאלה חיונית. הגבאי מבקש מהרבי להכניס אותו והרבי מסכים, אבל בפועל האורח לא שאל דבר, מה שהפליא את הגבאי מאוד. אבל לנו נודע מפי החסיד מה עבר עליו באותם רגעים. הוא תיאר את החוויה הזאת כך שהרבי, בעיניו האוהבות ובמבטו המאיר, חיבר אותו אל מקור האמונה העליון ובכך מוסס את כל השאלות שהיו לו... חברים יקרים, לחיים! מי ייתן שבזכותו של רבי ישראל מהוסיאטיין נוכל להתבונן בנרות ונזכה שגם אצלנו ניווכח כיצד כל השאלות, התהיות והספקות מתמוססים לאורם. כמוכן, ישנם דברים שראוי לשתף בהם את רבותינו ולקבל מענה, עצה והדרכה, אבל לפעמים זוכים לגילוי כל כך נפלא של אורי-אין-סוף שכל השאלות והתהיות מתיישבות. לחיים לחיים!

שלום חברים, חנוכה מתקרב, עוד מעט נשב מול הנרות ונתבונן בהם. בעת הזאת כדאי לזכור שכמו שאנחנו מתבוננים בנרות, גם הנרות מתבוננים בנו ואנחנו יכולים להקשיב ולשמוע מהם דיבורים קדושים ומעוררים.

אני רוצה לדבר איתכם היום על דמותו המופלאה של האדמו"ר רבי ישראל מהוסיאטיין זצ"ל, שהיה בן אחר בן לרבי ישראל מרוז'ין ולמגיד ממזריץ'. בסוף ימיו הוא עלה לארץ ישראל וחי שנים ארוכות בתל אביב. זו אחת מדמויות הפלא של החסידות. הוא היה ממש האור של היישוב היהודי בארץ ישראל באותן שנים, וגדולי הצדיקים כינו אותו 'צדיק הדור'.

הנהגה שלו הייתה הנהגה של שתיקה. הוא לא היה אומר דברי תורה בטישים, אבל לעיתים הנוכחות של הצדיק ושתיקתו מביאות כל כך הרבה ברכה. יום ההילולא שלו חל בנר חמישי של חנוכה. הוא טמן בבית העלמין בטבריה, ורבים עולים לקברו ביום המסוגל הזה.

הכאב, אוי הכאב

הסיפור שלפנינו הוא על חסיד בעלז שאיבד את כל משפחתו בשואה וליבו היה שבור לגמרי. הוא עלה לארץ ישראל ורצה לפגוש את רבו, הקדוש רבי אהרון מבעלז'ל, שבאותם ימים התגורר ברחוב אחד העם בתל אביב.

החסיד היה כל כולו ציפייה לפגוש את הרבי לאחר הימים הקשים שחווה, והוא קיווה שבצלו יוכל למצוא מרגוע לנפשו, כשישפוך בפני הרבי את מה שעבר עליו. אבל לצער, גם כשהגיע כבר אל הרבי ושהה במחיצתו, הוא ניסה כמה פעמים לשמוע מפיו דברי עידוד על מה שהוא עבר בשואה, אבל תמיד בנקודה הזו רבי אהרון היה מגיב בשתיקה.

כידוע, כל המשפחה של רבי אהרון מבעלזעצמו נספתה בשואה, והוא הגיע לארץ בלוויית אחיו בלבד – אביו של

הרבי הנוכחי מבעלז – והוא קיים את הפסוק "וידום אהרן" בצורה יוצאת דופן. מקורביו מספרים ששום אנחה לא נשמעה מפיו במשך כל השנים שהיה בארץ הקודש, ובכל פעם שמישהו היה רוצה לדבר על השואה – הוא היה משתיק את המדברים.

במאמר מוסגר, ראוי לציין שזו מדרגתו של צדיק כמותו. עבורנו, כשאר בני אדם, ראוי להזכיר את אלו שנספו בשואה, וכמובן לשמוע את המבוגרים המסיחים על צערם. אבל במקביל, טוב לדעת על אותו צדיק שהצליח לרומם חלקים גדולים מהעם היהודי לאחר השואה דווקא באמצעות שתיקתו.

מרגוע לנפש

בכל אופן, בבוקר אחד, מיודענו החסיד חווה הצפה רגשית של ממש, והוא אמר לעצמו: יהי מה, אני חייב לשמוע דיבורים ברורים מהרבי על כל מה שעברתי ואני עדיין עובר... אחרי כל מה שאיבדתי בשואה, הדבר היחיד שנשאר לי זה נפשי שלי, והנפש יש לה כל כך הרבה שאלות ותהיות באמונה, ובלי התרת הספקות – מה הטעם בחיי, כשגם האמונה חלילה יכולה להילקח ממני...

אומר ועושה. החסיד נכנס לרבי אהרן מבעלז ושוב רצה לשטוח בפני הרבי את אשר על ליבו, אלא שאז אמר לו הרבי: שמע נא, את כל השאלות שאתה רוצה לשאול אותי, כדאי לך לשאול את רבי

DIRECT
POLLS

סקר דיירקט פולס קובע:

84%

ממצביעי הקואליציה תומכים
ברפורמת החלב
של שר האוצר סמוטריץ

*המדגם נאסף ונערך ב- 4 בדצמבר 2025 בקרב 493 נדגמים בוגרים המהווים מדגם מייצג של תומכי הקואליציה

סמוטריץ לך על זה!
מורידים מחירים - מחזקים את ישראל

מוגש בידי לובי האזרחים להורדת יוקר המחיה

עדה האוזר

מטפלת רגשית ומנחת
סדנאות חסידות

בעל הבית ובעל החלומות

יוסף מכונה בלעג ובקנאה 'בעל החלומות', וזוהי אכן מהותו הפנימית - חלום. הוא חולם, הוא מספר את חלומותיו, הוא מפרש אותם, ובסוף הוא עולה לגדולה בזכותם. בזכות החלום הוא מממש את תפקידו בעולם. בזכות העיסוק בנסתר שיש בחלום, הוא זוכה לגלות את כוחותיו שהיו נסתרים עד כה.

יוסף הצדיק יודע איך לשוט על כנפי הדמיון. הוא נע בתוך עולם דמיוני, בבהירות ובהתמצאות, כשהכל פרוס לפניו, בלי לאבד את דרכו. החלום נוגע בו עמוק, ומעורר אותו למפגש עדין עם נשמתו. מפגש שעוקף היגיון ושכל, מפגש שצולל פנימה אל תוכו.

מעניין שבשביל ר' נחמן גם חנוכה הוא סוג של מפגש כזה, דרך כנפי הדמיון.

באחת השנים בחנוכה, סיפר ר' נחמן סיפור על מפגש מסקרן בין אורח לבעל בית. אורח נכנס לפתע אל ביתו ואל עולמו של בעל הבית, וברגע שבעל הבית יוצא עימו מהפתח כדי ללוותו, חוטף האורח את בעל הבית ופורח עימו באוויר. הוא מעיף אותו, ומחזיר אותו הביתה. ושוב מעיף, ושוב מחזיר אותו הביתה. וכך לאורך כל הסיפור, בעל הבית מוצא את עצמו פעם עף, ופעם בבית.

ר' נחמן מגלה לנו שחנוכה הוא זמן שיש בו הזמנה לעוף. הדלקת הנרות שבפתח הבית, רומזת למעבר מבעל הבית אל האורח. יש בעל בית בתוכנו, שמרגיש בעלות על הבית הפנימי שבנינו באישיות שלנו, שיש בו היגיון וסדר מסוים. ואז באים הנרות וכאלו שואלים אותנו, האם אנחנו מעיזים לגשת לפתח? האם משהו אחר יוכל לקרות בחיינו אם קצת נצא מהפתח?

אבל כדי לצאת מהפתח, אל העולם ששם הכל אפשרי, צריך את האורח, צריך מלווה, צריך דמות פורחת באוויר שתעזור לנו לעוף למעלה, וגם תחזיר אותנו למטה כשצריך. ובשעה שיהיה לנו קר, תוכל אותה הדמות לכסות אותנו במלבוש מחמם: 'וְאָמַר לו קח זה המלבוש וייתב לך' (מתוך הסיפור).

האורח הוא אולי הצדיק שיכול להיכנס לחיינו, ולעזור לנו למצוא בתוכנו את אותם כוחות שיעיפו אותנו גבוה למקום אחר לגמרי ממה שהכרנו. ר' נתן מספר על שיחה שהייתה לו עם רבו, ר' נחמן: 'וְאָמַר לי, אֵיךְ אַתָּה יוֹדֵעַ מָה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מִמֶּךָ, הַיּוֹם אַתָּה כָּךְ וְלֵאחֶר-כָּךְ תִּהְיֶה וְכוּ'. כָּשֵׁי מְלוּוֹה נֶאֱמַר, שְׂתוּמֵךְ וּמוֹרָה אֶת הַדָּרֶךְ, הוּא יוֹכֵל גַּם לְהַעֲיֵף. הוּא יוֹכֵל לְפַתּוֹחַ בְּתוֹךְ לִיבּוֹ שֶׁל תַּלְמִידוֹ כּוֹחוֹת נִסְתָּרִים שֶׁטְמוּנִים בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, אִם רַק יֵעָז לְצַאת עִמּוֹ מִן הַפֶּתַח...

hauser110@gmail.com

צבי יחזקאלי בְּדֶרֶךְ לְשֹׁדָה

אור החנוכה – אי אפשר שלא לראות

שמחת חנוכה מתקרבת. מי לא אוהב את חנוכה – אחד החגים שיכול לחבר קטנים ומבוגרים גם יחד. אפילו בפורים, שנחשב לחג מאיר עד למטה מטה כמו חנוכה, יש מספר פעולות שצריך לעשות כדי לקבל את האור, אבל לחנוכה יש כוח שאין באף חג אחר. חנוכה רק נמצא ודורש שנביט אליו, נדליק נר ו... נתבונן, נתבודד, נישאר על הלהבה הקטנה ונתרכז בסיפור העצום הזה שמכניס נר אחד בתוכו. כן, רק נר אחד. כל שאר הנרות הם שותפים של הנר הראשון שחנך את האור. חג פשוט, אבל עמוק וחזק. נר אחד, עם סיפור שלם שנמשך מאז ועד היום. נר אחד ששואב משמן הדעת של יהודי שמבין שיש לו את הנשק הכי חזק בעולם. נר שלא נכבה, מהפכים הקטנים שחזר אליהם יעקב – אל הפך הקטן שמצאו המכבים, דרך עוד טיפות שמן שהחזיקו לאורך הדורות. שמן זה הדעת שלנו כיום, כשאי אפשר לדעת מה מסתתרת מאחורי כל מידע או סרטון – האם זו בינה מלאכותית? האם זה עוד חלק מהגנרס התודעה הקטארית או הסינית שעוברת על העולם ולא פוסחת עלי?

כן, הקרב זה היום. הקרב היום הוא על השמן, ממה אתה מתדלק את הדעת שלך? איך אתה מסתכל על כל המופע הזה שנקרא חיים? דרך הדעת ששואב משמן נכון, שמן ששייך לך.

אי אפשר שלא להסתכל על הנר ופשוט להתפעל: נר אחד מול כל העולם, והוא יכול אם הוא רק רוצה. אני מבין שהכל מתחיל במעט שמן שמחזיק עם שלם.

רבי נחמן מסביר שהכוחות הרעים מטמאים את כל השמנים, וגם את המוחין שיש בכל אחד מישראל. אבל בתוך כל אחד מאיתנו יש אור מנקודה קדושה, והשם יתברך מרחם עלינו ושולח לנו בזמן שלנו צדיק שהדעת והמוחין שלו לא נפגמו, כמו השמן שחתום בחותמו של כהן גדול.

אם כך, עניינה של טיפת השמן הוא נקודת התקשרות שאני מוצא קיימת בתוכי, רק שאני צריך להבין מול איזו מתקפה אני עומד וממי לבקש מחסה. חנוכה הוא נר אחד פנימי ומתמשך בתוכנו. התבונן היטב ותראה שזה נר שלא יכבה לעולם. הוא מחובר לנשמות שלנו, והוא נשמר הרבה מעבר לכל מתקפת תודעה. נכון, המתקפה חזקה, והיא יכולה להעבייר אותי בכל מיני מקומות קשים, די להסתכל מה קורה ליהודים בעולם ובארצנו וממש לחשוש מהצונאמי הזה; אבל כן – מסביר לנו רבנו – תמיד תישאר בנו דעת, אמנם קטנה אך מאירה. דעת להבין מה האמת כאן.

"התחלת חנוך האדם בעבודה, וזהו לשון חנוכה, שאדם מתחנך בעבודת השם יתברך, ואי אפשר להתחיל בעבודת השם יתברך כי אם כשיש לו מתחלה מלחמה לשבר כח המדמה" (ליקוטי הלכות, חנוכה א).

המלחמה היא בהתחלה, זאת אומרת שעשוי עם כל המלחמות שיש סביבנו – אלו שהתעוררנו אליהן ואלו שעוד מתכוונות לעמוד עלינו – כל אלו זו חניכה של אדם שמתקדם בקרב מול הדמיון שלו, המדמה, הסרטנים שלו. מול מה שמנסים להכריח אותנו לחשוב. ואנחנו, עם ישראל, עומדים מול הכל ואומרים: לא. זו לא האמת. לימדו אותי אחרת, חנכו אותי אחרת.

אני מסתכל על הנר ונזכר מה כל הסיפור כאן – לטמא שמנים, חוץ מאת זה שאי אפשר לטמא. ולכן אי אפשר שלא להסתכל על הנר ופשוט להתפעל: נר אחד מול כל העולם, והוא יכול אם הוא רק רוצה. אני מבין שהכל מתחיל במעט שמן שמחזיק עם שלם. חנוכיות דולקות בכל מקום, לעיתים בלי שאנחנו מבינים את הכוח הגלום בהתבוננות בנר אחד. בואו נמקד את המבט שם. חנוכה שמח והתבוננות שקטה ופשוטה מול הנרות.

סבבא שרל חנוכה

במרכז קטיף

אבל האלפחה!

סבים וסבתות, הורים, נכדים ונכדות
בחנוכה הקרוב אתם מוזמנים
ל**סבבא** של חוויה

הכנת לביבות

סדנאות יצירה

עמדות צילום
והכנת אלבום משפחתי

תיבות בריחה

סיורים מודרכים
במרכז המבקרים

לפרטים
והרשמה

או חייגו *8947

ימים שלישי-רביעי

10:00-15:00 | 16-17.12.25 | כ"ז-כ"ז בכסלו

מרכז קטיף בניצן

מרכז קטיף

להנצחת מורשת
גוש קטיף וצפון השומרון

יחד בסיפור הישראלי

בין שני מאורות

על נקודת האמצע שבין י"ט כסליו לחנוכה

הרב אייל ורד

לימודו והרגיע את התינוק.

כעבור זמן, בהזדמנות המתאימה, הוכיח הרבי את בנו: לימוד תורה, ובמיוחד תורת החסידות, המביא לכך שאין שומעים קולו של ילד יהודי בוכה - הוא היפך כל עניין החסידות...

הטענה כאן היא עמוקה מאוד. פעמים רבות, דווקא תנועות אידאולוגיות מאוד סובלות מיחס קשוח אל הפרטים המרכיבים אותן. האידאולוגיה היא העיקר, ויש והפרט נרמס תחת רגלי הרעיון.

לא כך היא תורת החסידות, שהיא ודאי תנועה רעיונית רדיקלית ביותר - אך היא דורשת באותה נשימה את תשומת הלב והאכפתיות, ההתעניינות והלבביות ואהבת החסידים והחברים, ובוודאי לשמוע קול צער של ילד בוכה.

יוסף הצדיק - ישועתו החלה בדיוק ברגע הזה בו הוא שם לב לכך ששני אנשים לא מחייכים... הבה נזכור: מדובר בכלא, אולי הכי קשוח בעולם, בור פשוטו כמשמעו. האנשים היושבים שם אמורים להיות קשוחים ביותר, עם עור של פיל ועבה יותר; אבל יוסף שם לב לכך ששני האנשים הסמוכים אליו לא מספיק מחייכים - ומשם מתחילה ישועתו, מתשומת הלב הזו.

חכמים קוראים לאור הבוקע בפרשת וישב - אורו של משיח. אור משיח הוא אור הבוקע מתוך הסיכוכים. מכל מעללי בני אדם ויצריהם. מהטעויות והשגיאות שלנו יושב הקב"ה ורוקם את הגאולה. שוב אנחנו נפגשים עם היסוד שהצמצום אינו כפשוטו: לא רק הדברים הנכונים מקדמים את המציאות לתכליתה, אלא גם הכישלונות.

מכל מקום, ברור לכל שהאור של חנוכה הוא אורו של משיח בעצמו. אור של גאולה. של בית מקדש שמאיר בכל בית יהודי. של מציאות כזו בה הקדוש ברוך הוא לא נמצא ספון רק בבית המקדש, אלא כל יהודי הוא בפוטנציאל כהן גדול, וכל בית מתפקד כבית מקדש - לשמונה ימים.

חנוכה זהו אור של גאולה הבוקע מתוך סיכוכים רבים. ממזב חמור בו עם ישראל היה בנטייה חזקה אחרי תרבות יוון, עד שגזירת "כל הנישאת תיבעל להגמון תחילה" זכתה לשיתוף פעולה מאת חלק מהעם - ומהסיבוך הזה נולד המרד ובקע אורו של משיח.

כך מתחברים להם בפרשה אחת אורו של יוסף, האור העצמי, יחד עם ספר התניא שפונה אל הבינוני ומנסה לגעת בנקודת העצמי שלו. כך מתחברות לנו הרגישות והעדינות המתבקשת מאהבת חסידים יחד עם רגישותו של יוסף. האור המיוחד, אורו של משיח, אור מאיר ומחמם אך לא שורף - מתחבר עם האור של מנורת החנוכה, אף הוא אור המאיר ומחמם את הלבבות אך לא שורף דבר.

פרשת וישב היא קריאה ליישוב הדעת, להתבוננות בתכלית ובעיקר, במטרתם של קשיים ואתגרים. ולכן היא נמצאת ממש בתווך, בין שני המועדים, שכדי שנוכל לחגוג אותם היה צורך בהתמודדות עם קשיים ואתגרים עצומים, מתוך מסירות נפש גדולה שסופה שהוליקה והובילה לגילוי אורו של משיח שמאיר עלינו עד היום.

פרשת וישב מהווה חוט המקשר בין י"ט כסלו לחנוכה. היא נמצאת בדיוק באמצע, כמעין גשר בין שני החגים המאירים. ובאמת, יש בפרשה הזו הרבה מאוד יסודות חסידיים מובהקים שבאים לידי ביטוי גם בחנוכה עצמו.

גיבור הפרשה הוא יוסף, ויוסף מכונה בחסידות 'עצמי'. טיפוס שהעולם הפנימי שלו בנוי בצורה איתנה והוא מחובר אליו באופן מוחלט, כך שכל מעשיו ופעולותיו מחוברים בקשר ישיר לנקודת חיותו הפנימית. בשפת חכמים זה נקרא "שם שמיים שגור בפיו". יוסף מזכיר ומגלה שם שמיים בכל דבר שהוא עושה, ולכן ה' מצליח בידו.

זהו בעצם הפירוש המובהק לעיקרון שלימד אותנו האדמו"ר הזקן שה'צמצום' אינו כפשוטו. לנגד עינינו נראה שהשכינה שורה בבית יעקב שבארץ ישראל, ואילו במצרים - "ערוות הארץ" - אין שכינה ואין אלוקות, הכל אטום וסתום. אבל יוסף מגלה לנו שהצמצום אינו כפשוטו, וגם במצרים מסתתרת ההצלחה האלוקית, כלומר: גילוי שכינה. ולכן שם שמיים שגור על פיו, הוא קורא בשם ה' ומגלה את המהות הזו, שהשמיים נמצאים גם במצרים.

יוסף סובל בכלא, בכור בית האסורים, בשל העובדה שהוא היה מי שהוא היה. שהיה לו חלום והוא לא הסתיר אותו ולא הבליע אותו, אלא סיפר אותו לכל מי שהיה מוכן לשמוע. עבור זה התגלגל הדבר עד שנפל אל הבור בדותן, ושוב אל הבור במצרים.

גם אדמו"ר הזקן הלך על ספר התניא בכל הכוח. היו לו התנגדויות רבות, ולא רק של מתנגדים. גם חבריו תלמידי המגיד התנגדו להפצת המעיינות בשיטתו ולכתיבת ספר כל כך פנימי שמיועד לחלוקה בהמון. אבל אדמו"ר הזקן לא ויתר, זו הייתה השליחות שלו. זה היה החידוש שלו, ועל זה הוא ישב בכלא חמישים ושלושה יום - כנגד חמישים ושלושה פרקי התניא. יום לפרק, יום לפרק.

לכן, כשלוומדים תניא - זה לא רק הספר, זה קודם כל המחבר ומסירות הנפש שלו על מנת שהספר הזה יצא לאור. ספר התניא הוא ספר שחובר במסירות נפש.

ואם מסירות נפש - זה כמוכן העניין של חנוכה.

באחת השיחות מבאר הרבי שחנוכה הוא למעשה החג הראשון שמציין מסירות נפש. עד לאותה שעה אמנם עם ישראל נלחם מלחמות רבות, אבל הוא עשה זאת עם צבא בגודל סביר. יהושע בן נון נכנס לארץ עם צבא גדול; לדוד יש צבא עם יותר ממיליון לוחמים, וכן על זה הדרך. הפעם הראשונה שבה עם ישראל היה צריך תעוזה של נמר, הייתה במערכה מול יוון שנמשלה לנמר.

בשביל שמשפחת כהנים קטנה ממודיעין תפתח במלחמה מול מעצמה סלוקית גדולה, לדבר הזה דרושה מסירות נפש עצומה של מעטים מול רבים. חנוכה נמשך אל י"ט כסלו, ומושך את אור מסירות הנפש משם לכאן וחזרה.

סיפור ידוע מספר על אדמו"ר האמצעי, בנו של אדמו"ר הזקן, שישב בביתו ולמד, והנה נפל תינוק ששכב לצדו והחל בוכה. אדמו"ר האמצעי, לרוב דבקו בתורה, כלל לא שם לב, ואילו הסבא אדמו"ר הזקן שנכח במקום ועסק גם הוא בתורה - עזב את

3. שנים לפטירתו.

לראות בטוב ד' בארץ חיים

במלאת שלוש שנים לעלייתו לגנזי מרומים של

מו"ר **הרב חיים דרוקמן** זצ"ל

נתכנס בעז"ה ביום חמישי ה' בטבת
בבנייני האומה, ירושלים

לערב אזכרה והתבוננות בתורתו ובדמותו

17:00 | הסרט "הנני" בהקרנת בכורה

במעמד: מר משה ליאון | ראש העיר ירושלים
גב' חגית משה | סגנית ראש העיר ירושלים

19:00 | התוועדות

הנחיה וניגונים

בהשתתפות הרבנים

הרב שמאל אליהו שליט"א | הרב אייל גריינר שליט"א | הרב דוד דודקביץ' שליט"א | הרב ראם הכהן שליט"א | הרב שמעון לפיד שליט"א | הרב איל יעקובוביץ שליט"א

(לפי סדר ראייה)

מקור ראשון

ניפגש בוועידת החינוך ה-6
החל מהשעה 10:30

יוגש כיבוד קל
הכניסה מותנית בהרשמה מראש
לקבוצות: מיכל - 050-8854130
האירוע מיועד לגברים ונשים

בוקר טוב, מסירות נפש

לא אחרי, עכשיו!

אם נחשוב על זה לעומק, ואם נתבונן בסיפורי ישראל לאורך כל הדורות, תמיד מתגלה מסירות נפש שחושפת את הקומה הזו, את הקומה של השייכות הפנימית לקודש, את השייכות הפנימית למי שאמר והיה העולם. אנחנו פוגשים את זה החל מאברהם אבינו, אבי האומה, דרך משה רבנו שנעמד להגן על ישראל שוב ושוב, ועד אחרון החיילים או השבויים שרצו ובחרו בדרך אמונה מתוך מסירות נפש שהתגלתה בהם.

בעל התניא מבאר את זה בצורה נפלאה:

“אָבֵל יְחוּד נִפְשׁוֹ וְהִתְפַּלְלוּתָהּ בְּאוֹר ה' לְהִיּוֹת לְאֶחָדִים, בְּזֶה חֶפֶץ כָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ לְגַמְרֵי, בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ, מֵאֲהָבָה הַטְּבָעִית הַמְּסֻתֶרֶת בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל, לְדַבְּקָה בֵּה', וְלֹא לִפְרֹד וְלִהְיוֹת נִכְרֵת וְנִבְדָּל חֹס וְשֵׁלוֹם מִיְּחוּדוֹ וְאֶחָדוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּשׂוֹם אִפְּן, אֲפִלוּ בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.”
אבל הוא מוסיף ואומר עוד: זה לא נגמר רק במסירות נפש של 'קצוות' - רגע לפני המוות, בעומק המנהרה, או בשדה הקרב. יש מסירות נפש אחרת, חרדה:

“וְעֵסֶק הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת וְהַתְּפִלָּה הוּא גַם כֵּן עֵינֵי מִסִּירַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כְּמוֹ בְּצִאֲתָהּ מִן הַגּוֹף בְּמִלְאֵת שְׁבָעִים שָׁנָה; שְׂאִינָהּ מִהֲרַהֵרֵת בְּצִרְכֵי הַגּוֹף, אֲלֵא מִחֻשְׁבְּתָהּ מִיְּחָדָת וּמִלְבָּשֵׁת בְּאוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, שֶׁהֵן דְּבַר ה' וּמִחֻשְׁבְּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהָיוּ לְאֶחָדִים מִמֶּשׁ. שְׂזָהוּ כָּל עֵסֶק הַנֶּפֶשׁ בְּגֵן עֵדֶן, כְּדֹאֲתָא בְּגִמְרָא וּבְזִהָר, אֲלֵא שְׂשֵׁם מִתְעַנְּגִים בְּהִשְׁתַּנְּגֵם וְהַתְּפַלְלוּתָם בְּאוֹר ה'.”

“וְזֶהוּ שֶׁתְּקַנּוּ בְּתַחֲלַת בְּרִיכוֹת הַשַּׁחַר קֶדֶם הַתְּפִלָּה: “אֲ-לֵהִי נִשְׁמָה” וְכוּ' וְדֹאֲתָהּ נִפְתָּחָה” כו' וְדֹאֲתָהּ עֵתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי” כו'. כְּלוֹמֵר, מֵאַחַר שֶׁאֲתָהּ נִפְתָּחָה בִּי וְאֲתָהּ עֵתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי, לְכֵן מַעֲתָה אֲנִי מוֹסְרָה וּמְחַזְּקָה לְךָ לְיִחְדָּה בְּאֶחָדוֹתֶךָ, וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב “אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אֲשָׂא”. וְהֵינְנוּ עַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת מִחֻשְׁבְּתֵי מִחֻשְׁבְּתֶךָ וְדְבוּרֵי דְבַבְּוֹרֶךָ בְּאוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, וּבְפִרְט בְּאֵמִירָה לֵה' לְנוֹכַח, כְּמוֹ “בְּרוּךְ אַתָּה” וְכֵהָאִי גִוּוֹנָא.”

איזה דברים נפלאים. בעל התניא מסביר לנו שיש מסירות נפש של החיים. ממש כמו שהנשמה יוצאת מהגוף, וממילא כל רצונה הוא לעשות רק רצון אביה שבשמים, וכל מה שהיה בעולם הזה, כבר לא מפריע ולא מעכב. רגע לפני המוות לא מעניין המשכנתא, או המבחן, מה ההיא אמרה, ואיזה בגדים חסר. אין דאגות. כל הרצונות וכל המחשבות הם ב'דבר ה' ומחשבתו'.

אבל רגע, אומר לנו בעל התניא - נכון אתם אומרים בבוקר "אתה נפתחה... ואתה עתיד ליטלה ממני?" אתם זוכרים כל בוקר מחדש שיגיע רגע בו נמסור את הפיקדון? אז גם עכשיו, בעצם, אנחנו כבר רוצים למסור את הנפש למעלה. כבר עכשיו אנחנו רוצים להעלות אותה. אם ממילא יום יבוא והנפש לא תתרשם מכל הצרכים והעניינים, אז גם כרגע בעסק התורה והמצוות יש לה אפשרות לפגוש את המלך. כבר עכשיו יש לנו אפשרות לבחור למסור את הנפש, להעלות אותה למעלה, לעשות את רצון ה' כדי לשמח אותו שרצונו נעשה. כמה פשוט, ככה יקר וככה לא פשוט... מסירות נפש ממש.

בכל מעשה של מצווה, בכל לימוד תורה, בכל אות ואות מרצון ה' שנעשה, הנפש שלנו חוזרת למעלה, עולה לה, נדבקת בו. בכל בחירה של טוב, של עשייה מכוונת, של לימוד ומצוות 'לשמה', אנחנו מתקרבים. לא אחרי - עכשיו!

אנחנו מתקרבים לחג החנוכה. חג שכולו מסירות נפש לאור. כולו מסירות נפש על מצוות התורה בדיוק, על המחשבה שתישאר טהורה ולא יתערב בה שמן זר, אלא תישאר שמן טהור זך. אנחנו מתקרבים לחג שמזכיר לנו את עריגת הנשמה העולה מעלה, כמו הנרות שמתעלים, מוסיפים אור מתוך כיסופי ההתמסרות.

זהו חג שבו אנחנו נזכרים איך נראה אור. איך הטהרה מרגישה. איך אפשר לחיות חיים שלמים שיש בהם אהבת תורה ויראת שמים, שיש בהם דבקות ברצון ה'. כי אתה יצרתה ואתה בראתה, וכל זמן שהנשמה בקרבי - לא נפסיק להודות ולהלל. למסור נפשנו אליך, דווקא בחיים, בכל מחשבה דיבור ומעשה. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל, להידבק ולהתפלל, להיטהר ולהיזכר.

(לע"ג גבריאל אברהם בן רחל אזרד)

אנחנו עומדות כפסע מכניסת חג האור, חג הגבורה ועוצמת הרוח והנשמה. רגע לפני שישטוף אותנו בחלונות ובדלתות ובפתחים אור של נצח, של נשמה אלוקית מרצדת.

בחנוכה מאירה גבורה של הפנימיות על החיצוניות, גבורת מסירות הנפש היהודית לדורותיה. מסירות הנפש הזו, אנחנו רגילים לחשוב עליה במושגים של מסירת הנפש בפועל ממש, אבל מסירות הנפש היהודית היא ממש לא רק זה.

יש שלב כזה, שילדים מתחילים לדבר על המוות. מה יקרה אחרי, ומה ישאר, ומה ומתי ואיך. אנחנו, המבוגרים, עלולים להיבהל מהשאלות הללו. מה הקשר עכשיו, רגע לפני סיפור, נשיקה ולילה טוב?... ילדים חוקרים את העולם, והם מנסים להבין כל דבר חדש שהם פוגשים, וגם המוות הוא חידה שהם מנסים לפתור. מגששים בדרכם המיוחדת לארגן לעצמם את ההבנה.

גם אנחנו בכל בוקר מחדש מתבוננים בשאלה הזו, ואולי אפילו לא מספיק שמים לב מה אנחנו אומרים. "אלוקיי, נשמה שנתת בי... אתה בראתה, אתה יצרתה... ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבוא". כל יום אנחנו מזכירים ונזכרים שהנשמה האלוקית שבנו היא פיקדון יקר.

בכל בוקר מחדש אנחנו אמורים לכוון את הלב, להיזכר שהמוות לא באמת מגיע פתאום. יש חיים מלאים, ויש העדר חיים, כשה' מחליט ליטול את הנשמה ולהחזירה לעתיד לבוא.

אבל "כל זמן שהנשמה בקרבי - מודה אני לפניך". בכל רגע שאני כאן, כשאני מחוברת אליך בחבל החיים - אני בהודיה. באמת, אין פירוד. באמת, הנשמה האלוקית שלנו לא יכולה להתנתק מצור מחצבתה, מעצם חייה. היא מחוברת תמיד, ושואפת תמיד לעלות מעלה, להתקרב ולהאיר מאור הבורא.

מעיינותיך

פרתוך לקהל הרחב

אור גדול מאיר הכל לוי"ז חנוכה במעיינותיך

הדלקת נר חנוכה ושיעור חסידות עם הרב אמחיה אבן ישראל התוועדות עם תהילה קץ	בית מדרש ירושלמי שני · 19:00
תפילה חגיגית עם להקת נהורא שיעור חסידות	בוקר של הלל חמישי · 10:30
מסיבת חנוכה עם הצוות והתוועדות עם תהילה קץ	נביעה בית מדרש לנערות חמישי · 18:00

מדרשת מעיינותיך - יפו 51 ירושלים

בואי להעמיק בלימוד התניא בתכנית ייחודית וירטואלית

האגף לתרבות יהודית יוצרים חיבור לנשמה

אשכולות וקק"ל

ימי החנוכה רביעי-חמישי כז'-כח' כסלו | 17-18.12

טיולים ופעילויות לכל המשפחה עם מדריכי אשכולות בשיתוף חטיבת החינוך והקהילה בקק"ל

סיורי ערב 18.00-21.00

סיורי בוקר 10.30-13.30

גבורה ואור בקיסריה | מסו"ל בשבילנו
פקיעין העתיקה | מסו"ל מורשת הגליל העליון
מסע מוזיקאלי לאור חנוכיות בצפת | מרכז תודעה רוח צפת
סיור עירוני במרכז הכרמל בחיפה | מסו"ל גליל

סיור למזכרת - במזכרת בתיה | מסו"ל ציוני דרך מזכרת בתיה
ראשונים אנחנו - בראשון לציון | מסו"ל בשבילוד
תל אביב הקטנה - שביל העצמאות | מדרשת חברון

ירושלים של אור - סיור חנוכיות ברובע היהודי | מסו"ל עיר דוד
שבט אחים גם יחד - נחלאות בימי הזוהר | מסו"ל שער הגיא
עיר עוטפת אור - חנוכיות בעיר העתיקה | מסו"ל ראשית ירושלים

גבורה בבקעת הירדן - סיור עששיות | מסו"ל בקעת הירדן

הפנינא משפחות

אהבית וסד לאנורה
אתחם הפנינא חנוכה והאקדס
בחניון בר גיורא - פארק ארה"ב
המדרשה לידע המקדש

עס וארץ - סיפור של אהבה
חגיגת חנוכה בניצן
מדרשת התורה והארץ

זכרון יעקב שלי - מושבת הברון | מסו"ל בשבילנו
מערת קשת - פארק אדמית | מסו"ל מורשת הגליל העליון
צפת העתיקה באווירת חנוכה | מרכז תודעה רוח צפת
אורות בשמשית - שביל שמשית | מסו"ל גלבוע מעיינות
אבן מאסו הבונים - סיפור חלוציות בראש פינה | מסו"ל אורות הגליל
פנינת זהב בלב העיר - קרית שמונה | מדריכי אשכולות
מבוא חמה | מסו"ל מדרשת הגולן
טבריה היהודית וסביבתה לאורך הדורות | מסו"ל כנרת
בימים ההם בזמן הזה - גבורה יהודית בגולן | מסו"ל קשת יהונתן
ימי בנימינה | מסו"ל גליל

סיור למזכרת - במזכרת בתיה | מסו"ל ציוני דרך
תל צרעה - אור של גבורה בשפלה | מדריכי אשכולות
קברות המקבים ביער בן שמן | מסו"ל הרי גופנה
בעקבות המכבים במודיעין | מסו"ל בשבילוד
חורבת עיתאב - פארק ארה"ב | מסו"ל שער הגיא
חורבת בורגין | מסו"ל חברון
נחל מערה קצר - פארק ארה"ב | מדריכי אשכולות
בוקר בנחל קטלב - פארק ארה"ב | מדריכי אשכולות

בעקבות החשמונאים - סיור חנוכה מיוחד בהר הזיתים | מסו"ל עיר דוד
רכס שיירות | מדריכי אשכולות
זית ומנורה - גבעת רם ועמק המצלבה | מסו"ל ראשית ירושלים

מאירים את המדבר - מסלול משפחות בסנפיר הקטן | מסו"ל ביחד ירוחם
בוקר בחבל הבשור | מסו"ל בית מוריה
יער המלאכים | מסו"ל מדרשת הדרום
שביל הבורות והבארות - פארק בריטניה | מדריכי אשכולות
עוז מול עזה | מדריכי אשכולות
נחל גשרון | מסו"ל אל ארצי

הראשון ליהודה מיהודה המכבי לגדוד העברי בשומרון | מסו"ל שומרון
עם של גיבורי על - סיור חוות בבקעה | מסו"ל בקעת הירדן

להרשמה היכנסו לאתר או סרקו:
www.eshkolot-il.com

לפרטים: 08-6630030 | 053-3035067
מידע על מסלולים נגישים באתר אשכולות

Rachelitaub6@gmail.com

רחלי טאוב, טלמון

את הנר השמיני והאחרון באותה שנה, אמא שלה לא הדליקה. היא יצאה אחר הצהריים ורכבה על האופניים שלה כשירדה לקנות כמה מצרכים במכולת, ונהג שאיבד שליטה על הרכב דרס אותה. היא זוכרת מלא אנשים בבית שבוכים ומחבקים אותה וקונים לה מתנות, והיא זוכרת את עצמה בוכה וקוראת לאמא שוב ושוב. אבא היה שבור, אבל אחרי שנתיים התחתן עם יוליה שהייתה אישה נחמדה מאוד, שונה לחלוטין מאמא שלה בכל פרמטר אפשרי, אבל היא הייתה טובה אליה, ובסך הכל גידלה אותה ביחד עם אבא שלה בשנים שהפכה מילדה לנערה, ואף פעם לא היה חסר לה כלום.

ליוליה הייתה משפחה בישראל ששכנעה אותם לעלות. אמנם לא שקט כאן כל הזמן, אבל האנשים טובים, ויש סל קליטה שעוזר וכדאי להם לעשות עלייה. אבא רצה לשנות את האווירה בחיים החדשים שלו עם יוליה, וכדי להתגבר לגמרי על האובדן של אשתו, החליט שזה רעיון לא רע להתחיל במקום חדש מאפס.

גם בארץ היה לאירנה מקסים. היא השתלבה יפה, הצליחה מאוד בתיכון וקיבלה ציונים גבוהים. אבא שלה פתח את חנות המתנות בקניון, והיא עזרה לו מדי פעם כשיכלה תוך כדי לימודי ההנדסה שלה באוניברסיטה.

היא לא יודעת לשים את האצבע במדויק מתי התחיל אצלה עניין היהדות לבצבץ

השלה שהיה לחנות להציע. הם היו נכנסים בהתרגשות ושמחים שגם פה בארץ ישראל אפשר לקנות דברים לחג שלהם ולא רק שם, באירופה. היו גם כאלה שהיו מסננים לעבר המראה הנוצרי הזה קריאות גנאי. היה לה תחביב לאירנה, כשמישהו היה מתקרב, לנחש מה תהיה התגובה שלו. כמעט ולא היו אדישים שהתעלמו... או מתלהבים או מגנים, אין אמצע. מאוד ישראלי.

אירנה ידעה שהיום נר ראשון של חנוכה. כבר שנים שהחג הזה לא אמר לה שום דבר, מאז שהיא זוכרת את עצמה היא נוצרייה לכל דבר. אמנם אמא שלה אף פעם לא הסתירה ממנה שהיא יהודייה ואבא נוצרי, אבל כיוון ששם המשפחה שלה לא היה יהודי ושום דבר בבית לא התנהל כמו אצל יהודים, זה היה מידע שנח לו באיזה תא אפור במוח ולא הפריע לה בחיים. היו לה חברים שהאמא צרפתייה והאבא רוסי, או שהאבא איטלקי והאמא רוסייה. קורה שעמים מתערבבים ביניהם, לא איזה עניין גדול במיוחד.

היא כן זוכרת במעומעם, כילדה בת ארבע או חמש ברוסיה, שאמא שלה הדליקה חנוכייה על השולחן במטבח, והכינה לה משהו שדומה לסופגנייה. היא סיפרה לה בשיא הפשטות שהיום זה חג של היהודים, או היא מדליקה נרות. מעבר לזה, היא לא זוכרת שום חג, או תפילה, או משהו שאמא שלה עשתה שקשור ליהדות.

כ שאירנה הציצה מתוך חנות אל החלון הגדול של הקניון וראתה שהשמש בדיוק שוקעת, משהו גם בה שקע והיא לא רצתה להמשיך לעמוד בחנות. היא ממש לא רצתה שמישהו ייכנס לחנות עכשיו או בכלל בתקופה הזו. אם זה היה תלוי בה, היא הייתה סוגרת את החנות הזו, שעושה לה רע בכל פעם שהיא פותחת את המנעול הגדול ומרימה את התריס שלה.

במשך השנה זו סתם חנות מתנות חמודה וקישטית. דובים לבנים עם לבבות אדומים, שוקולדים, פרחים, כל מיני קישוטים יפים לבית, תמונות, נרות ריחניים. בגדול, באים לכאן אנשים שרוצים לפנק ולשמח אנשים שהם אוהבים וזה כף. היא אורזת להם את המתנה מדויק ויפה. בוחרת להם צלופן שרואים בו את המתנה, והכי חשוב שיהיה בו סרט פפיון ענקי שהיא מסלסלת את הקצוות שלו במספריים חדים כדי שיהיו מהודרים וחגיגיים. לפעמים הלקוח בוחר דווקא עטיפת נייר אטומה וצבעונית, כדי שמי שיקבל את המתנה יסתקרן מהתכולה ויפתח אותה לאט עד שיגלה מה היא טומנת בחובה.

אבל עכשיו זאת תקופה שהיא ממש שונאת, אפילו מתעבת. כשמיגיע הכריסמס, אבא שלה מזמין לחנות את כל הקישוטים של החג, עצי אשוח בכל מיני גדלים, כדורים נוצצים, גרביים גדולות, איילים וכובעי סנטה באדום ולבן. מחוץ לחנות אבא שלה היה מניח עץ אשוח ענקי והתפקיד שלה היה לקשט אותו הכי יפה ולהאיר אותו במלא אורות צבעוניים, שרשראות וכוכבים, כדי שכולם יידעו מה אפשר למצוא אצלם בחנות. ובאמת, אנשים רבים היו נכנסים לחנות וקונים מכל

מהלב ולהיות נוכח, אבל ברור לה שמאז השביעי באוקטובר משהו קרה לכל החברים שלה. הם היו מאוד חילוניים, אבל משהו במלחמה בשנתיים האחרונות גרם להם להתחזק, להתקרב אל היהדות. פתאום חברות שלה התחילו לקנות חצאיות, עוד ועוד חברים לבשו ציצית, השירים, השיח, מיליון פעם "בעזרת ה'" ו"ברוך ה'", דיבורים על אמונה, ואפילו כמה שאשכרה התחילו לשמור שבת! והיא, לאט לאט היא הפכה להיות שונה, אחרת.

פעם זה בכלל לא עניין שהיא רוסיה, כי כולם הלכו לבר ולהופעות יחד, וכולם היו באותן מסיבות. אז הם היו עושים ליל סדר ולא אוכלים פיתות שבווע. לא "ביג דיל"... אבל זהו, שלאחרונה זה הפך להיות ממש עניין גדול. כשהחברות שלה סיפרו שהן הולכות להפרשת חלה, בהתחלה היא צחקה עליהן, אבל בסוף אמרה להן שהיא תבוא כי ממילא אין לה משהו יותר טוב לעשות היום... מעניין אותה לראות מה זה הדבר הזה. כשהיא עושה עם המטפחת המוגזמת על הראש בירכה על חתיכת הבצק, פתאום כל הציניות שהיא הגיעה איתה נמחקה כלא הייתה. פעימות הלב שלה נשמעו לה אחרת. אחר כך התחילו החברים שלה באוניברסיטה לדבר על סליחות בכותל. גם לשם היא נסעה איתם בשביל הקטע, ואז כבר ממש הרגישה איך האבנים הללו מספרות לה סיפור, איך כל מילה מצליפה בה, איך דמעות חמות זולגות על פניה ואין לה מושג ממה היא כל כך מתרגשת. אם זה רק קיר, למה היא רועדת? מה קורה לה?

היא התחילה לקרוא בתנ"ך ולא האמינה כמה שהיא לא יודעת. התחושה שלה הייתה שהיא למדה מקצועות שנחשבים קשים ומשכילים ובכולם הצליחה מעל הממוצע - ואת ההיסטוריה של העם שלה היא לא יודעת... פשוט לא יודעת.

ככל שאירנה התקרבה יותר אל היהדות שלה, מאוד בסתר כמובן, כך היא התרחקה מיורי, בן הזוג שלה שהכירה באוניברסיטה. הוא היה בחור מקסים, גם הוא עלה מרוסיה

לפני כמה שנים בלי שום קשר ליהדות, והקשר שלהם היה ממש זורם מההתחלה. במיוחד בשנה האחרונה כשההורים שלו סיפרו לו שהם מתגרשים, היא הייתה לצידו כל הזמן. יורי לא הבין מה פשר ההתרחקות של אירנה בזמן האחרון וכל פעם שאל אותה למה היא פחות שמחה כשהיא איתו, ולמה פחות יש לה חשק לצאת איתו לבילויים. אירנה כל פעם התחמקה ואמרה לו שהיא בתקופה לחוצה בלימודים, אבל הוא לא ויתר עליה.

המחשבות של אירנה נקטעו כי היא שמעה לפתע שירת "הנרות הללו שאנו מדליקים" בקול חזק ושמת. חבורה של אנשים בחליפות ומגבעות (שהיא לא ידעה שהכינוי שלהם זה חב"דניקים...) התחילה

לעבור חנות חנות ולהדליק בכל אחת מהן חנוכיה. ככל חנות שהגיעו אליה הם שרו מחדש בשמחה ובריקודים, עוד ועוד אנשים הצטרפו והיא הרגישה איך אור גדול מציף את כל הקניון.

השירה בדיוק סיימה בחנות מכשירי הכתיבה שלידה וחלפה על פני החנות שלה. זה היה נראה שבאופן אוטומטי הם רצו להיכנס, אבל אז הם ראו את עץ האשוח בכניסה, הביטו על אירנה עומדת ליד הדלפק, לחששו משהו ביניהם והמשיכו הלאה... אבל הם לא ידעו שהייתה שם יהודייה אחת שמרגישה בחושך גדול, שכל מה שהיא צריכה זה שיאירו לה את הנשמה.

אירנה כתבה לאבא שלה שהיא לא מרגישה טוב,

אסימק

ט.כ.ה. בפסח יתקנו המבצע, בתוקף עד כ"ו שבט - 15.12.26 או עד גמר המלאי. מחיר המבצע לא כולל מע"מ. על התקנה ו/או רעיון/אבן ירושמיית ובטון צבירת עד 2 מ"ר. על פי תקנון ההתקנות המופיע באתר. את המתנות ניתן לקחת מהסניפים עד חודש ממועד הרכישה. שווה החלפה בפוך אפילו/אמון ממחיר המחירון. *חשפית התקן שבת מהחודש 400 ₪.

חשמל הקרן
עושים לכם מחיר

סוף שנה במתנות תחילה!

חיסול מלאי מטורף בחשמל הקרן גם מחירים משתלמים וגם חבילת מתנות ענקית

<p>ELECTRA</p> <p>תנור דו תאי מייסטר אלקטרה</p> <p>רק 2,290 ₪</p> <p>מקבלים x3 מתנה</p> <p>מערכת סטריאו + מיחם שבת 30 כוסות + שואב אבק עומד סאטור</p>	<p>SAMSUNG</p> <p>מכונת כביסה סמסונג 8 ק"ג 1400 סל"ד, מגוון תכונות מתקדמות לניקוי יעיל וחסכוני</p> <p>רק 1,890 ₪</p> <p>מקבלים x2 מתנה</p> <p>שואב אבק עומד סאטור + מנהף קיטור נופאן</p>	<p>Sauter</p> <p>מייבש סאטור 7 ק"ג עם צינור, תוף מנירוסטה 15-1 תוכניות ייבוש מגוונות</p> <p>רק 1,190 ₪</p> <p>מקבלים x2 מתנה</p> <p>סט כלים עם פתק החלפה בשווי 1500 ₪ + בנעמן + בלנדר מוט 500W Meister</p>
<p>AMCOR</p> <p>מקפיא 8 תאים אמקור בז'קרת, מתחלף למקרר בלחיצת כפתור*</p> <p>רק 2,390 ₪</p> <p>מקבלים x2 מתנה</p> <p>סט כלים עם פתק החלפה בשווי 1500 ₪ + מערכת סטריאו</p>	<p>SHARP</p> <p>מקרר 4 דלתות שארפ' גוון נירוסטה דגם 8420</p> <p>רק 3,990 ₪</p> <p>מקבלים x3 מתנה</p> <p>מיקסר סאטור 5 ליטר + מנהף קיטור נופאן + טלפון אלחוטי בעברית Panasonic</p>	<p>מקרר הפוך 560 ליטר</p> <p>רק 3,990 ₪</p> <p>מקבלים x3 מתנה</p> <p>גריל חשמלי Air Grill Sauter (בשיטת הנינג'ה) + מיקרוגל בקו + סוסטר CROWN</p>
<p>Tefal</p> <p>מנהף קיטור טפאל דגם מתקדם, 5.3 באר, 2200W מיכל גדול 1.2 לי' תחתית CERAMIC EXPRESS GLIDE להחלקה נוחה ומתירה על גבי הבד, יבואן רשמי ניופאן</p> <p>רק 599 ₪</p> <p>מקבלים x2 מתנה</p> <p>קרש ניהוף איכותי + בלנדר מוט 500W Meister</p>	<p>כולל הובלה והתקנה</p> <p>מזגן 2 כ"ס שירות ואחריות פמילי</p> <p>רק 2,990 ₪</p> <p>מקבלים x2 מתנה</p> <p>סט כלים עם פתק החלפה בשווי 1500 ₪ + בנעמן + סט טקסטיל וורדינו עם פתק החלפה בשווי 1100 ₪</p>	<p>כולל הובלה והתקנה</p> <p>מזגן 1 כ"ס שירות ואחריות טורנדו</p> <p>רק 1,690 ₪</p> <p>מקבלים x3 מתנה</p> <p>קומקום קראון + סוסטר CROWN + מיקסר ידני אלחוטי SCHNEIDER</p>

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי
עפי" סקר אומניבוס אסקריא 2024

מוקד הזמנות ארצי: +2757
WWW.KERENBY.CO.IL

אספקה מהירה
ברוב חלקי הארץ

סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29	יחולמים מלכי ישראל 53 גאולה חנייה בנימין	ביתר עילית החוצה מלובלין 35	בית שמש נחל יצנים 8 (מתחת יש חסד)	אשדוד הרקנת 5	חיפה ברכת משה 29	נתיבות יוסף סמול 10 (קרית טריד)	מודיעין עילית רבי טרפון 25	מבית נהר בני ישיבות
--------------------------------------	---	---------------------------------------	--	-------------------------	----------------------------	--	--------------------------------------	-------------------------------

התעלמה ממנו כל השבוע הזה. אבל כשהוא ניסה פעם שנייה היא ענתה לו. "אירנה, אני יכול לבוא?" היא לבשה מעיל צמר וצעף עבה ואמרה לו שהיא מעדיפה שייצאו לטיול. אפילו שקצת קר בחוץ, אבא ויוליה פה ואי אפשר לדבר בפרטיות. היא החליטה שהיום היא מספרת לו וזהו. כשהוא צלצל בדלת, היא זרקה מילים אחרונות לעבר החנוכייה. "נס, תשלחו לי נס. שיחקתם אותה עם אבא שלי. נשאר רק יורי". הם יצאו אל הרוח הקרה והלכו בשקט עד שהגיעו לספסל לא רחוק מהבית שלה והתיישבו עליו.

אירנה החליטה שתספור בלב עד עשר ואז תגיד את זה, ישר, בפנים, בלי לגמגם. אני יהודייה. זהו ככה.

כשהגיעה בלב למספר שמונה (כמה סמלי...) יורי הוציא מתוך החולצה שלו... ציצית. בהתחלה היא הייתה מרוכזת בספירה ולא הייתה בטוחה שהיא רואה טוב. אבל יורי הסתכל עליה ואמר: "אירנה, סליחה שהסתרתי את זה עד עכשיו ממך, אבל אני יהודי. יורי זה בעצם... יורם. אמא שלי נתנה לי את השם כי ככה קראו לסבא שלה, ורק טיפה שינתה אותו שיישמע רוסי. כל החיים לא התנהגנו כיהודים בגלל אבא שלי, אבל עכשיו שאבא ואמא מתגרשים, אמא רוצה לחזור למקורות שלה. הם אמרו לנו שאנחנו הילדים נחליט מה אנחנו רוצים להיות, אז נכון שלפי היהדות אני יהודי כי אמא שלי יהודייה, ובכל זאת, הם אמרו לנו שאנחנו נבחר כמה יהודיים אנחנו רוצים להיות. תכלס, אני מכיר הרבה יהודים שבכלל לא מתנהגים כמו יהודים, אבל אני רוצה להיות יהודי. אבל אני גם רוצה אותך, ואני לא יודע מה לעשות..."

יורי לא הבין למה אירנה פרצה בבכי והתחילה לחפש בטלפון שלה משהו. "רואה את זה?" היא אמרה לו מבעד לדמעות. "זו החנוכייה שהדלקתי היום וביקשתי ממנה שתשלח לי נס מעל הטבע. אמא שלי הייתה יהודייה וגם אני יהודייה, ואני כבר מלא זמן לא יודעת איך להגיד לך את זה! או מיי גוד, זה אמיתי מה שאמרת לי עכשיו או שאני חולמת??"

השיחה ביניהם הייתה מופלאה וכללה דמעות, צחוק מתפרץ, קריאות תדהמה ומלא שמחה. אחרי בערך שעה הם הלכו לקנות סופגניות במאפייה הקרובה.

יורי נכנס למאפייה, ואירנה חיכתה לו בחוץ. מסביב היא הרגישה שכל הבניינים מסביב שולחים לה הבהובים מהשלהבות שמרצדות בחלונות הבתים. היא כבר לא ידעה אם היא בחלום או במציאות, אבל הנרות הללו עטפו אותה והיא הרגישה שהחום שלהם זורם לה בוורידים.

היא הסתכלה אל השמיים זרועי הכוכבים ולחשה: "נס גדול היה פה. נס גדול היה פה."

אל הנרות: "בתור התחלה של ניסים זה מצוין. תודה רבה לכם!"

אירנה הדליקה מדי יום את הנרות. היא התפללה כל יום לידם על אהובי ליבה: אבא ויורי. היא לא הבינה איך בכלל יכול להסתדר פה משהו. הרי אבא שלה בחיים לא יקבל את זה שהיא תחזור ליהדות שלה, ויורי לעולם לא יוכל להתמודד עם זה שהיא חושפת עכשיו את השורשים היהודיים ורוצה להתנהג כיהודייה. הוא גם בחיים לא יתגייר. אבל זה חג של ניסים, אז היא מתפללת לניסים.

היום השמיני של חנוכה הגיע. אירנה הדליקה פעם ראשונה נר נשמה לאמא שלה לצד החנוכייה, והיא הרגישה שאמא איתה פה, ליד הנרות. ירד גשם והשלהבות של החנוכייה זהרו כמו נחלי אש על החלון. גם הדמעות שלה. אירנה כנראה הייתה מותשת במטבח. אבא שלה הגיע מהחנות, הסתכל על החנוכייה, הסתכל על אירנה ואז נגע בה קלות על הכתף. "אירנה אהובה שלי, רק שתדעי זה בסדר".

אירנה התעוררה בפתאומיות אפופה. "מה, מה בסדר?"

"אני אבא שלך ואני רואה לך את הלב. חנוכייה, נר נשמה, סליחות בכותל, אני מבין. אני מבין".

אירנה חיבקה את אבא שלה ושניהם היו דמומים ומחובקים בלי לדבר.

"תודה אבא, תודה שאתה מבין".

"אני רק מבקש ממך, כל דבר בחיים צריך לעשות בהדרגה, לא לקפוץ גבוה מדי כי אז אפשר ליפול. מאז שאמא שלך עזבה, ידעתי שהיום הזה יגיע, זה היה לי ברור. יהודים זה עם טוב, עובדה שהתחנתני עם אמא שלך אפילו שהייתה יהודייה. לא עזר לי לשים אותך עם כל הסנטה קלאוסים מסביב, אה?" שניהם צחקו.

אירנה חזרה לנרות כדי להגיד שוב תודה. הנרות כבר נמסו ונשאר מהם ממש מעט. רגע לפני שהם כבר לגמרי, יורי התקשר אליה. בהתחלה היא לא רצתה לענות. היא ממש

והודיעה לו שתסגור את החנות קצת יותר מוקדם היום. לפני שיצאה מהקניון, היא נכנסה לחנות בקומה התחתונה שמוכרת כל מיני דברים של יהודים (היא לא ידעה שקוראים לזה: "תשמישי קדושה"), קנתה שם חנוכייה קטנה וחבילת נרות ונסעה הביתה. אבא ויוליה לא היו בבית, והיא שאלה את הצ'אט איך מדליקים נרות חנוכה. היא לא האמינה כמה הלכות יש למעשה הפשוט הזה. איפה שמים את החנוכייה, ומאיזה צד מדליקים. בסופו של דבר היא הניחה את החנוכייה על אדן החלון והדליקה נר אחד ושמש, בירכה עליו שלוש ברכות כמו שהצ'אט כתב לה ואז התחילה להתפלל:

"אבא שבשמיים, אני לא יודעת אם אתה כועס עליי שאני כל כך הרבה שנים חייה פה על פני האדמה, אבל אף פעם לא חשבתי לדבר איתך. החיים שלי ממש טובים ואני מודה לך על דבר שנתת לי. גם כשלקחת לי את אמא שלי בגיל מאוד צעיר, שלחת את יוליה שתגדל אותי באהבה. לכל מקום שהלכתי וכל מבחן מסובך שהצלחתי בו, הרגשתי תמיד שמישהו הולך איתי. עכשיו אני מבינה שזה היית אתה, אבא. אני רוצה להתקרב אליך ולא יודעת מאיפה להתחיל.

"קראתי קצת על חג החנוכה ואני מבינה שזה חג שקרו בו ניסים, ואני רוצה להתפלל שתעשה לי גם ניסים. לא יודעת איך אבא שלי יקבל את זה שפתאום אני רוצה לשנות כיוון בחיים. אני גרה פה, אבל כל המטבח שלנו לא מתאים ליהודים בכלל, ואין לנו בבית שום ספר של יהודים, ואני בכלל לא מעזה לחשוב על שבת. אוף, ומה אני אעשה עם יורי. הוא בדיוק האדם שאני צריכה בחיים, הוא יודע מה אני אוהבת ואיך להצחיק אותי, אבל זה לא יילך אם אני רוצה להיות..."

קול של סיבוב מפתח נשמע והדלת נפתחה. אבא של אירנה נכנס יחד עם יוליה לתוך הבית. הם מצאו את אירנה בווה בנרות על יד החלון ומנסה להסתיר את דמעותיה ללא הצלחה. אירנה החסירה פעימה ותהתה איך אבא שלה יגיב על המראה הזה. היא ציפתה לאיזה לעג או אפילו כעס. במקום זה אבא ניגש לאירנה וליטף לה את הכתף: "פשוט... הרבה זמן לא הייתה בבית שלי חנוכייה".

"אני מקווה שזה בסדר, אבא, אבל ראיתי היום שמדליקים חנוכייה בקניון, ונוכרתי שאמא הייתה מדליקה חנוכייה כשהייתי קטנה".

"כן כן, אמא שלך לא הייתה עושה שום דבר של יהודים, אבל בחנוכה היא הייתה מדליקה חנוכייה, זה היה לה חשוב, בטח היא מאוד שמחה שאת עושה את זה. אבל תגידי, איך את מרגישה? אמרת שאת לא מרגישה טוב, לכן סגרת את החנות מוקדם. הייתי בטוח שאמצא אותך במיטה. לקחת תרופה?" "כן כן, אבא, לקחתי תרופה ועכשיו קצת יותר טוב".

בלב שלה אירנה חשבה שזו ממש האמת לאמיתה. האור של הנרות היה ממש תרופה, והיא באמת מרגישה עכשיו הרבה יותר טוב. אבא ויוליה יצאו מן המטבח ואירנה חייכה

ישיבת בני"ע נחלים

לעולים
לכיתה ז'

וקראת

שנה"ל
תשפ"ז

יש היכרות אקדמיים

חמישי | ה' טבת | 25.12
בשעה 15:00 בישיבה

זרם היכרות אהורים

שלישי | ג' טבת | 23.12
בשעה 19:00 בישיבה

ימי ראיונות

ראשון | כ"ב טבת | 11.1
רביעי | כ"ה טבת | 14.1
רביעי | י' בשבט | 28.1

הזימון לראיון מתבצע לאחר הרשמה באתר הישיבה

לקבוצת
המתעניינים

קישור
לרישומון

לפרטים והרשמה <<
03-9371501

חנוכה, מוסיף והולך

למסקנה שאין צורך לסיים את כל המסכת, גם הדפים שלומדים בעיון ובקיאות הם ממש מספיקים.

קו המחשבה המבריק הזה מוביל אותנו להיקש הלוגי שטוען שאין צורך לשבת בבית מדרש לאורך כל הסדר, שלא לדבר על ההפסקות. לטובת המשימה הסבירה שלקחנו על עצמנו גם חצי או רבע סדר מספיק. מזל שיש פינת קפה לבחורי הישיבה שעובדים קשה. כדאי לצאת במבצע בסגנון: 'למדת יפה 5 דקות? קבל כוס קפה על חשבון הישיבה. את ההטבה ניתן לממש עד 10 דקות מקבלת ההטבה, ולכן כדאי לקום ממש עכשיו ולהכין את הקפה'.

אה. כבר יש אצלכם את המבצע הזה? גם ככה כולם הולכים כל רבע שעה להכין קפה? סליחה, חשבתי שזה סטארט-אפ שלי.

תפילות?

אמנם בשולחן ערוך כתוב שצריך לכוון בתפילה, אבל מנהג העולם הוא לא ככה. מה שנהגו ישראל הוא לנסות לכוון בתחילת ברכת אבות ואז לקחת הפסקה עם הכוונה עד סלח לנו, שם אתה מקבל שני אגרופים בחוזה ונזכר שאתה באמצע תפילה, משם להמשיך עד מודים על מצב טיסה, וממודים עד הסוף פשוט לתת לתפילה להסתיים בקצב סביר.

פסוקי דזמרה? ברכות קריאת שמע? לא צריך להגזים!

אתם יודעים מה? בשקט בשקט, בלי שאף אחד ישמע – בעצם לא היינו מתנגדים אם ה' היה משחרר אותנו מאיזו מצווה, שתים או תרי"ג, ככה באיזו ג'י'סטה נחמדה. אין כמו החופש!

לא יודע אם שמעתם, אבל בתנ"ך יש ספר שנקרא 'זכריה'. את ההפטרה של שבת חנוכה למשל קוראים מספר זכריה.

באחת הנבואות, זו שקוראים בהפטרה של חנוכה, ה' יתברך אומר ליהושע הכהן הגדול משפט מוזר: "וְנִתְּתִי לָךְ מִהַלְכִים בֵּין הָעַמִּים הָאֵלֶּה".

לפי די הרבה פירושים 'העומדים האלה' הם המלאכים שהיו שם במראה הנבואה, וה' אומר ליהושע שהוא ילך בין המלאכים שהם עומדים.

אתם הבנתם את זה? מלאכי עליון לא יכולים להתקדם, אין להם בחירה ואפשרות ללכת ממדרגה למדרגה. אבל יהודי, לא משנה באיזה מצב הוא, יכול ללכת. במילים אחרות: מה שלא עשית ולאן שלא התגלגלת, תמיד יש לך בחירה ואתה תמיד יכול להתקדם צעד אחד קדימה.

לא. תתקנו את המשפט האחרון. אתה לא יכול להתקדם, אתה 'צריך' להתקדם. המאפיין של יהודי הוא 'מהלך', וזה אומר שיהודי תמיד צריך להיות בתנועה קדימה. לחתור עוד ועוד למעלה.

זו בכלל לא הפתעה שקוראים את ההפטרה הזו בשבת חנוכה. כליליה הראשון מדליקים נר אחד. איזה יופי. יש אור. הנסנו את החושך. אפשר ללכת לשבת באיזו פינה נחמדה ולבלות את שארית ימינו מרוצים ושמחים ושזכינו להדליק אור. אז זהו שלא!

ביום השני של חנוכה ה' אומר לנו: "זה מאוד יפה האור שהדלקתם אתמול, כל הכבוד, אז היום תדליקו שניים". ביום השלישי הוא דוחף אותנו להמשיך להתקדם, וככה כל יום אנחנו נדרשים להוסיף עוד ועוד אור, ולכבוש פסגות נוספות.

ככה זה יהודי – מוסיף והולך!

מה ההבדל בין בן-אדם לחיה? שבן-אדם מדבר. ומה ההבדל בין יהודי למלאך? שיהודי הולך!

איך מציירים לנו חיים אידיאליים?

בכל-כך הרבה פרסומות שראיתי כשהייתי ילד, ציור של עולם מושלם היה אי בודד, שני דקלים של קוקוס, ערסל וכוס מיץ. זהו. לא צריך יותר מזה.

תסתכלו מסביבכם. אנשים כל הזמן חיים בשביל החופש, מפנטזים עליו, לא מפסיקים לחכות לו. ילדים בבית הספר סופרים ימים עד החופש הבא, מבוגרים חולמים על חופשה ואחר-כך כשהם מתבגרים הם מדמיינים את הפנסיה.

מי רוצה לעבוד בכלל? לעבוד זה משעמם! העניין זה החופש. אם רק היינו מקבלים מלא כסף מאיפשהו היינו יכולים לשבת כל היום רגל על רגל ורק לעשות מה שאנחנו רוצים, ולא את כל הדברים המעצבנים שמחייבים אותנו לעשות.

האוירה הפסטורלית הזו זכתה להגיע גם לבית המדרש.

עבודה קשה? נייט! חיים קלים? דא!

למה להתאמץ לסיים את הש"ס לדוגמה, אם אפשר להסתפק במסכת הישיבתית? ואם נקדיש לזה עוד דקה מחשבה נגיע בקלות

דרושה מנהלת קשרי לקוחות

יתרון:

ניסיון מוכח בתפקיד דומה (קשרי לקוחות/שירות/מכירות), רצוי בתחום הנדל"ן

יכולות:

- * יכולת בין אישית גבוהה
- * יכולת להניע אנשים
- * אחריות
- * כושר ביטוי גבוה
- * יכולת ניסוח גבוהה
- * כותב ובעל פה

שליטה ביישומי מחשב עבודה עם מערכות CRM

שליחת קו"ח למייל: Yechiam@amana.org.il

תבורה. תפילה. משפחתיות. שיח חי. קשר אישי. תורת חיים

אולפנת ריא.שית

חוקם משפחתי וחם
לצמח 12 זגזגות

Telita

אולפנה ירושלמית תורנית ומשפחתית המצמיחה חבורה איכותית מתוך שמחה ודיבוק חברות. פעילות חברתית עשירה. למידה רצינית לבגרות. חצי פנימייה.

חוויות יהודיות מעצימות ומשמחות

אווירת לימודים רצינית

לאור משנת הראי"ה זצ"ל

עבודת ה' מתוך שמחה

אולפנה תורנית, הר-נוף, ירושלים
מזכירות: 02-5004428 | 053-826-2448
רכזת רישום- תהילה 053-9183711

ימי הכרות לבנות : ט"ז טבת, א' שבט
ערב הכרות להורים: כ"ג טבת.
יש להירשם מראש באתר האולפנה:
ureshit.org

כולנו פדויות שבי

שתופס את כולנו מקרוב. כמו בעל התניא, גם תקופת המאסר של יקירנו החטופים הייתה שיעור באמונה. איך שומרים על הגאווה היהודית מול שלטון זר, מול צר ואויב? איך קרבת אלוקים בעת צרה התרחה לעינינו, כיום בשנת 2025? מי היה מאמין שצעירים וצעירות, לא בני אדמו"רים ורבנים, יגלו עמוד שדרה יהודי גאה וחסון מול מחבלי החמאס? כיום – אנו יכולים לומר בגאווה – נכתב פרק חדש באמונה וביטחון, כאשר נערה צעירה יוצאת מהשבי ואומרת 'דרך אמונה בחרתי'.

"חגי י"ט כסלו", ממשיכה סיון, "מכונה 'ראש השנה לחסידות', וביום זה גם מסיימים את לימוד התניא היומי. הרבי הרי"צ חילק את כל ספר התניא לקטעים קצרים יומיים, כך שבמהלך שנה שלמה זוכים הלומדים לסיים את כל התניא, ולהתחיל אותו מחדש ביום י"ט כסלו".

לשאלתה של סיון מי מהקהל לומדת בכל יום את שיעור התניא היומי, הונפו מאות אצבעות... "תכף נתחיל מחדש את הלימוד היומי בשנה החדשה", אמרה סיון, "וזה הזדמנות לכל מי שעדיין לא לומדת, להצטרף למעגל הלימוד ולהיות חלק".

"לכבודכן", אמרה סיון בהתרגשות, "הבאנו לכאן אורחת מיוחדת, שאמנם הופיעה כאן גם בשנה שעברה, אבל הפעם היא בסטטוס אחר

מדברים על הנפש: צמאה לך נפשי, פדה בשלום נפשי. העיקר אצל יהודי הוא הנפש, לא הגוף. עברנו שנתיים של מלחמה, לכאורה על הגוף ועל החומר, אבל בעצם זו הייתה מלחמה על הנפש – על מהות הקיום שלנו כאן כעם יהודי בארץ ישראל שהובטחה לאבותינו לפני אלפי שנים.

"עכשיו, בשלב הניצחון, הגיע הזמן להרוות את הצימאון הזה. ואת המהלך הזה נעשה לא בטפוף קל, אלא בהגברה של הפצת המעיינות, בורם של מים חיים".

גאולה פרטית, גאולה כללית

"וואו!" קוראת אשת התקשורת סיון רהב-מאיר, כשהיא נוטלת את שרביט ההנחיה. "1,300 נשים מכל רחבי הארץ משתתפות בכל אחד מארבעת האירועים המיוחדים המתקיימים לנשים בלבד, מתוך שבוע שלם של הופעות ואירועי 'צמאה'."

"בתקופה הזו, לאחר שנתיים של מלחמה, אנחנו יכולים ללמוד מהאדמו"ר הזקן כיצד מתמודדים עם משבר ועם אתגר – בוודאי אתגר כזה של שבי ומאסר, שכיום זהו מושג

אני מרגישה את הצימאון בכל עם ישראל, כל יום ובכל מקום", פתחה ברכה שילת מהנהלת 'צמאה' את כנס החסידות המיוחד לנשים. "כאן, ב'צמאה' אנחנו מרוות את הצימאון הזה, ובשנה האחרונה אנחנו רואות שהחיבור בין כל שכבות האוכלוסיה לבין היהדות ומסריה של החסידות הולך וגדל. כמו ששר הזמר בן צור, שתכף יופיע גם הוא במופעים כאן, 'אנחנו דור של נשמות צמאות', והוא צודק".

ברכה שיתפה את הקהל בהכנות לאירועי צמאה, שמתחילות מיד עם חתימת אירועי השנה הקודמת. "הפסוק שמהדהד בתוכי בכל מהלך ההכנות לקראת האירוע הבא, הוא 'פדה בשלום נפשי מקרב לי, כי ברכים היו עימדי'. את הפסוק הזה מפרק נ"ה בתהילים אמר בעל התניא ביום י"ט בכסלו, בהיותו במאסר, ובאותו רגע נכנס אליו הסוהרים להודיע לו על שחרורו. פסוק נוסף שהוא נר לרגלינו, והוא מתבטא בכל רגע בשבוע הזה, הוא כמובן 'צמאה לך נפשי, כמה לך בשרי'. השנה אני חשה כי שני הפסוקים האלו רלוונטיים לעם ישראל מתמיד, והם נמצאים בלב של כל יהודי.

"יש קשר מעניין בין שני הפסוקים – בין הפדיה בשלום לבין הצימאון – ששניהם

את אישה גדולה מהחיים או גדלה מהחיים? < אין הלומי קרב - יש יהלומי קרב, ובואו לא נהיה מתיוונות > מהי בדיוק 'תורת החטופים', ואיזו הפתעה חיכתה לספיר >> דיבורים וחיזוקים מההתוועדות הנשית של 'צמאה', בהשתתפות הרבנית ימימה מזרחי, סיון רהב־מאיר, ברכה שילת, דיצה אור וספיר כהן

לחלוטין. אשתקד היא השתתפה כאימא של חטוף, והשנה - כאמא לבן שיצא חופשי מן המיצר אל המרחב."

יש שלום ויש שלום

חזרנו להתוועדות הנשית אשתקד, אז השתתפה בה דיצה אור, בימים בהם בנה אבינתן אור היה עדיין בשבי החמאס בעזה. כך היא פתחה את דבריה: "רבי עקיבא אמר, כל מה דעביד רחמנא - לטב עביד. כל מה שעושה ריבוננו של עולם - עושה לטובה. וכמו שאמר רבי לוי יצחק מברדיצ'וב: אם זה טוב, זה אתה. אם זה רע, זה אתה. ואם זה אתה - זה טוב!"

"גם אם לא מרגישים את הטוב ולא חווים אותה, ויש רגעים עצומים של קושי וכאב וגעגוע אינסופי, עדיין יש אמונה שהכל מגיע מלמעלה. ואם כך, אז באיזושהו אופן הכל טוב. אני רוצה את הבן שלי, שיחזור אלי - והוא יחזור בריא, שלם ושמח. יחזור מנצח, היום" ---

השנה, באירועי "ט כסלו" השתתפה שוב דיצה בהתוועדות המיוחדת של 'צמאה', אך הפעם כאימו של אבינתן ששב הביתה בראש מורם, בשמחה ובניצחון: "ההרגשה השנה

"אני אכן זוכרת שהייתי באולפן כאשר נתת ריאיון", מספרת סיון, "והיה קשה למערכת להוציא 'כותרת' מתוך הדברים שלך. לא יצאת בבוטות נגד הממשלה, לא דיברת בטון מאשים או פוגעני, לא הבאת סיסמאות תקשורתיות שאפשר לשווק לקהל הרחב. דיברת באמת, בפנימיות וברוגע..."

"כאשר הגעתי לכאן, אמרו לי כל מיני נשים עלייך: 'איזו אישה גדולה מהחיים היא!'. דיצה יקרה, אילו כלים את יכולה לתת לנו - הנשים הרגילות שנמצאות כאן סביבך - כדי להתמודד ולהתחזק?"

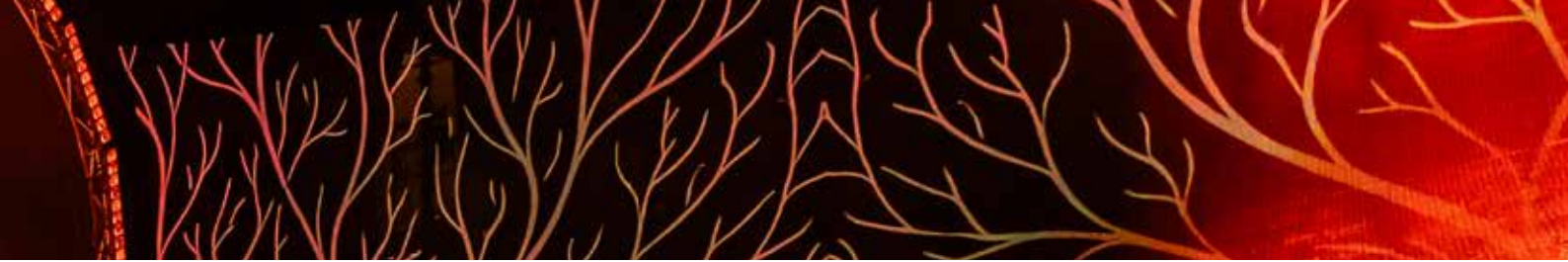
"סליחה", אומרת דיצה, "אני אישה פשוטה ורגילה, אני לא גדולה מהחיים - אני מרגישה שאני גדלה מהחיים. החיים מצמיחים אותי ומגדילים אותי. אם יש דבר שהחזיק אותי בכל התקופה, זה המושג שבעל התניא מחדיר בספרו שכל דבר שמתרחש בעולם הוא תוצאה של 'אין עוד מלבדו'. כל דבר שאני עוברת, כל אדם שאני פוגשת - אם אלה חברות ושכנות, ראש הממשלה נתניהו או נשיא ארה"ב ביידן - הכל זה 'אין עוד מלבדו'."

"כאשר שאלו אותי על האירוע הקשה בנובה, שם נחטף אבינתן, 'היכן היה ה' שם? האם זה היה הסתר פנים?', ענית: 'אלו היו

היא מעל ומעבר למילים. במשך כל הזמן של השבי, הרגשתי שאני לא באמת מצליחה להעביר את מה שעובר דרכי באמצעות מילים. הימים הללו שאחרי החזרה מהשבי הם סוג של חלום, 'בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים'. מצד אחד, אני מסתובבת בבית והבן שלי לידי. זו התגשמות של חלום מתוק בכל רגע ורגע. מצד שני, לפעמים אני שואלת את עצמי: האם באמת עברנו את התקופה הזו? לפעמים זה נראה לי כמו חלום רחוק, האם זו הייתה מציאות שמתקבלת על הדעת?..."

"אם יש משהו שסייע לי באירוע הקשה הזה, זו העובדה שהגעתי אליו אחרי שנים רבות של לימוד תניא וחסידות, של ניסיון ללמוד ובעיקר 'לחיות' את הדברים. הרגשתי שזו ממש מתנה מה'. כך, כשדיברתי לקהל הרחב, הרגשתי שכולם שומעים אותי מבפנים. בעומק, בתוך הנשמה, השפה שלנו זו השפה של התניא. וגם אם לפעמים יש שכבות שמעלימות ומסתירות, כאשר הנשמה שומעת את השפה הזו היא מתעוררת."

"לא פעם קרה לי שמראיינים קשוחים שאלו אותי בראיון שאלות קשות, ואחר כך ניגשו אלי וביקשו לשמוע ממני מילות עידוד וחיזוק..." מעידה דיצה בחיך.

הפנים שריבונו של עולם החליט להראות לנו באותו אירוע. הידיעה שה' תמיד איתנו ואנחנו מולו, החזיקה אותי בכל התקופה. האדמו"ר הזקן אומר בספרו שהידיעה הזו ש'אין עוד מלבדו' עוזרת לכל יהודי, ואני בטוחה שהיא גם תעזור לכל הנשים שבאו לכאן.

"במאמר של הרבי מ"ט כסלו תשי"ב הוא מדבר על הנפש הבהמית והנפש האלוקית שנמצאות במאבק תמידי על 'העיר הקטנה' - על הלב והנפש של היהודי - ויש מספר דרכים לנהל את הקרב הזה.

"בדרך אחת, הנפש האלוקית פשוט מתנתקת מהגוף, לא מתחשבת בו, ומנסה לשבור את היצר הרע באמצעות תעניות וסיגופים. כל כולה רוצה רק להתקרב לה', להידבק באלוקות. זו דרך שאפיינה במידה רבה את עבודת ה' טרום תקופת הבעל שם טוב, והיא הייתה מתאימה רק ליחיד סגולה שבאמת היו מסוגלים לכך. לעומת זאת, יש קרב בדרך של שלום, כאשר אנחנו לא מתעסקים עם הרוע אלא עוסקים בטוב, מחפשים איך להאיר עוד ועוד ולהפיץ אהבת ישראל. במצב כזה, הרע נחלש בעצמו עד שהטוב מנצח.

"המאמר הזה של הרבי רלוונטי היום יותר מתמיד. כולם רואים שהמהפכה של הבעל שם טוב הצליחה, והרצון להתקרב הוא המושל בכיפה. אי אפשר למצוא כיום יהודי שלא נגע בו הסיפור של החטופים והמשפחות. שמעתי מהרב שניאור אשכנזי כי לאחר ה-7 באוקטובר אין יהודי בעולם שלא נצנץ בו הרהור תשובה. לכל אחד זה נגע במשהו בלב. גם יהודים שרוקנים מישראל, במקומות הכי נידחים, רצו לקחת חלק במאמץ המשותף.

"חשוב להבין: כשאתה מתגושש עם האויב באמצעות קרבות משא ומתן, גם אם אמנם יש לך טיעונים חזקים, אבל בעצם עריכת השקלא וטריא עם האויב אתה נותן לו לגיטימציה, מעמיד אותו על הרגליים ומשווה אותו אליך. כאשר בעל התניא מדבר על סגנון הקרב הזה בין הנפש האלוקית לנפש הבהמית, הוא מזהיר כי כאשר אתה נותן לה כבוד ומעמד, גם אם תנצח אותה, הנפש הבהמית יכולה לחזור ולהתעורר ולטעון טיעונים חזקים יותר.

"כך גם ביחס לקרב באמצעות מלחמה בצורתה המוכרת: החיילים הקדושים, שמסרו נפשם עד בלי גבול, באמונה עזה בצדקת הדרך, הם אלו שהביאו לנו את הניצחון והחזרת החטופים. אבל גם בדרך הזו של המלחמה, אומר בעל התניא, כאשר אתה נלחם בכוח ומכניע את הצד השני, זה לא אומר בהכרח שתגדע אותו לגמרי. היום בתדשות אומרים את זה בנפש עדכנית: 'האויב זה רעיון, רעיון אי אפשר לנצח'. במידה מסוימת, יש בזה מן האמת, כי אם לא עושים את העבודה כמו שצריך, הצד השני יכול לעמוד על רגליו גם לאחר מכות

בעל התניא מחדיר בספרו שכל דבר שמתרחש בעולם הוא תוצאה של 'אין עוד מלבדו'. כל דבר שאני עוברת, כל אדם שאני פוגשת - אם אלה חברות ושכנות, ראש הממשלה נתניהו או נשיא ארה"ב ביידן - הכל זה 'אין עוד מלבדו'

כואבות מאוד.

"לכן אנחנו צריכים מלחמה בדרך של שלום - של הוספת אור, של תורה ותפילה. רק בכוח הזה אפשר לנצח את הצד השני לגמרי, זהו הניצחון האמיתי והמוחלט. רק כך עם ישראל ינצח. 'פדה בשלום נפשי' - זה מה שישגרום באמת לכך שהרע לא יהיה 'חוזר וניעור', ויהיה ניצחון אמיתי של האור והטוב."

בטון? ברזל? יש ה' בעולם

"אסיים את חלקי בסיפור קצר", אמרה דיצה, "שיגלה מעט על כוח האמונה ועל נשמתו של אבינתן. מיד לאחר שנחטף, הועבר אבינתן לתת"

קרקע באזור מחנה הפליטים אל-בורייג' שבעזה. באחד הימים, מספר חודשים לאחר שנחטף, התחולל קרב עז במחנה בין כוחותינו לבין המחבלים. למרות המנהרה העמוקה, אפשר היה לשמוע את קולות הנפץ קרבים. לפתע, בהתקפה של חיל האוויר, פצצה שנפלה קרוב למקום בו שהה אבינתן עם שוביו כמעט והקריסה את המנהרה בה הם שהו. גם למחבלים הארורים היה ברור שהם צריכים לצאת מן המנהרה לעבר מקום בטוח יותר.

"המחבל הראשון החל לפלס את דרכו בין ההריסות, עד שמצא פתח של מנהרה נוספת שהייתה צמודה אליהם. לאחר מכן עבר החוטף הנוסף, והוא סימן לאביתר להתקדם אליהם, לצאת מן הפתח ולעבור למנהרה הבאה. היציאה מן המנהרה הייתה צרה ונחסמה בברזלים ובטון. אבינתן, שהוא גבוה ורחב, ניסה לעבור במעבר הצר שנוצר אך ללא הצלחה, והמחבלים שחששו לחייהם החלו לצעוק ולאיים עליו שיתקדם במהירות..."

"באותו רגע, אבינתן עצם את עיניו והרים אותן לאבא שבשמיים. 'ה', הוא אמר, 'בתורה כתוב 'כבד את אביך ואת אימך למען יאריכון ימך'. תציל אותי בזכות המצווה הזאת'. ובאמת, אני יכולה להעיד עליו שאחד הדברים בהם הוא היה הכי מהדר, זו מצווה כיבוד הורים - תמיד היה דואג לנו ומכבד אותנו. באותו רגע שהוא סיים את הפסוק, הוא פשוט הרגיש שהוא 'מחליק' ויוצא החוצה מן המנהרה הקורסת. המחבל הנוסף ששהה במנהרה ביקש את עזרתו לעבור גם כן דרך הפתח, אבל באותו רגע הפצצה נוספת של חיל האוויר הקריסה את המנהרה סופית וקברה את המחבל תחתיה..."

"באותו רגע אבינתן הרגיש ש'אין עוד

 האדקטרה
שבת

בר מים אלקטרה שבת למהדריין

מים חמים וקרים לכל השבת

כולל
התקנה

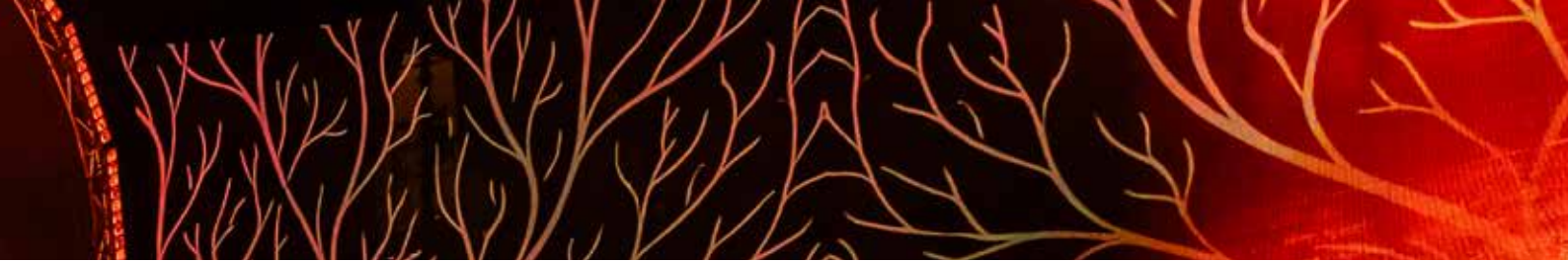
2,490 ₪ במקום 2,790 ₪

ההנחה תנתן בהצגת קוד קופון: KAROV

סוף שנה

מיחסי חשמל

בתוקף עד 16.12.25 או עד גמר המלאי בסניפים ובאתר | לפחות 30 יחידות למכירה
מימוש קופון אחד ברכישה | קופון אחד ללקוח | אין כפל קופונים | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

מלבדו. הבטון הוא לא בטון, הברזל אינו ברזל, הכל זה ה'. אם אתה מתחבר לנקודה היהודית שבתוך הלב שלך - אין עולם ואין הגבלות, ואתה יוצא ונפדה מכל המיצרים בשלום".

זהירות, יונית!

האורחת הבאה בהתוועדות היא הרבנית ימימה מזרחי. כבר ברגע שהיא מצטרפת לשולחן ניתן לחוש את העניין והקשב בקהל הנשי: "דבר ראשון, אני חייבת ולומר ליקירתי דיצה שהביטוי שלך שאת 'גדלה מהחיים' הוא נהדר ומיוחד, ומתאים לכל אחת שיושבת מכאן.

"אני זוכרת איך בילדותי היינו משחקים בחג החנוכה עם סביבון על השולחן בסלון", עוברת הרבנית ימימה לשאוב אורות מהחג הקרב ובא. "במרכז הונחה קערת צימוקים גדולה, וכל אחד בתורו היה מסובב את הסביבון ומקבל צימוקים בהתאם האות שיצאה לו, לפי הפרשנות המשפחתית שלנו: נ - "ניין" (לא, בגרמנית) - אתה לא מקבל כלום!

ה - "האלב" (חצי) - זכית בכמות קטנה. ג - "גאנץ" (הכל) - תקבל את כל הצלחת. פ - "פיי" (נדרש לשלם...) - עכשיו תחזיר לקערה את כל הצימוקים שלך...

"אני זוכרת ששאלתי פעם את אבי: הרי נ' זו האות של 'נס' בסביבון, אז למה אצלנו במשפחה מי שנופל על נ' לא מקבל כלום? אבי בחכמתו ענה לי: 'מניסים לא קמים, מנפילות קמים!'. הכוח המיוחד של העם שלנו, במשך כל ההיסטוריה, זה הכוח לקום אחרי נפילות, וגם אנחנו כיום צריכות ללמוד מהיכן שואבים את הכוח לקום.

"לפני כמה ימים פגשתי אישה יקרה שאמרה לי: 'ימימה, את פוגשת אנשים בקניון, בחנויות או במסעדות? את שומעת על אנשים שטסים לחו"ל? זה הכל פוסט-טראומה. כל העם הזה, גם אלה שמצליחים לטייל וליהנות, כולם הלומי קרב...'. אמרת לי: 'להפך, יקירתי, כולם יהלומי קרב, לא הלומים...!'

"בשנים האחרונות אנחנו מנסים לעצמנו מושגים יוניים שחדרו לשפה שלנו ולאורח החיים, והגיע הזמן לחזור ולדבר בשפה של התורה. אכן, היוונית היא אחת השפות העתיקות והיפות בתבל, אבל אנחנו רואים שאחד הימים העצובים בהיסטוריה שלנו היה כאשר חכמינו ז"ל נצטוו לתרגם את התורה ליוונית.

"תגידו: מה כל כך רע בה? ובכן, היוונית הכניסה ללקסיקון שלנו מושגים כמו: טראומה, קומדיה, אופוריה. אבל בלשון הקודש אין קומדיה, יש שמחה! אין אופוריה,

שהביטוי הנכון הוא תורה ומה. מה התורה באה ללמד אותנו מכל דבר שקורה, מכל חוויה שאנחנו עוברים. והנה, במלחמה הזו גיליתי שאני צריכה ללמוד מגדולי תורה שנמצאים בשדה הקרב, מהחטופים והחטופות שחזרו אלינו ומספרים סיפורי גבורה ואמונה, מנשות המילואים שהתמסרו בכל כוחן למשימה החשובה של הצלת עם ישראל, וכמובן לחיילים הצדיקים ששילמו בגופם ובנפשם. אני מרגישה שמתהלכים בינינו עשרות אלפי תנאים וגדולי עולם!

"גם דמותו של בעל התניא מוכיחה שאין תורה כתורתם של אלו שיצאו מהשבי, והם מביאים לעולם תורה חדשה. אנחנו רואים זאת לאורך שרשרת הדורות, שאנשים שהיו בשבי ויצאו לחופשי הביאו גילויים חדשים ומיוחדים בתורה: החל מאברהם אבינו שהיה באור כשדים, ואחר כך הביא לעולם את אור האמונה. יוסף שהיה שבוי בבית הסוהר, ולימד את תורת המחילה - "לא אתם שלחתם אותי הנה, כי האלוקים". עם ישראל יוצא ממצרים, וזוכה לקבל ולהנחיל בעולם את התורה הקדושה. רבי שמעון ובנו נמצאים במערה, ואז יוצאים ומלמדים את תורת הקבלה. וכמובן, בעל התניא כלוא במאסר בפטרבורג, ויוצא אחרי 53 ימים כנגד נ"ג פרקי התניא!"

דמותו של בעל התניא מוכיחה שאין תורה כתורתם של אלו שיצאו מהשבי, והם מביאים לעולם תורה חדשה. אנחנו רואים זאת לאורך שרשרת הדורות, שאנשים שהיו בשבי ויצאו לחופשי הביאו גילויים חדשים ומיוחדים בתורה

יש תקווה! וגם אין טרגדיה - יש בחירה! "פעם שמעתי מהרב זקס שהחיסרון של היוונים היה שהם האמינו - והיו נתונים - לגורל. 'הגורל נחתם - ואין להשיבו', הם אמרו. אבל אנחנו, עם ישראל, מאמינים בבחירה, יש לנו כוח לשנות את הגזירה.

"טרגדיה היא מחירו של הגיבור שטעה, ועכשיו נפל. היא מניחה את האדם במקום נוח, כי הוא משלם על מעשיו ולא יכול לצאת מהמצב הקשה. לעומתו, אנחנו נדרשים לבחור. ה' נתן לנו כוח להיות אנשים שבחריים כל יום מחדש.

"לענייננו, בשנה האחרונה כולם מדברים על טראומה ופוסט-טראומה, ואני חושבת

תורה חדשה - ממנהרות עזה

"איזו תורה הביאו לנו החטופים", ממשיכה הרבנית ימימה, "ששרדו את ימי השבי הקשים, אבל חזרו והפיחו בעם ישראל רוח חדשה? הנה, בואו נלמד קצת מאבינתן אור, בנה של

 **האדקט
PRO**

**מיקסר מקצועי
אלקטרה PRO**

2,690 ₪ במקום 3,190 ₪
ההנחה תנתן בהצגת קוד קופון: **KAROV**

**קערת
נירוסטה
נוספת
מתנה
בשווי 299 ₪**

מגוון גדול של
תוכניות, מהירות
ואביזרי ערבול

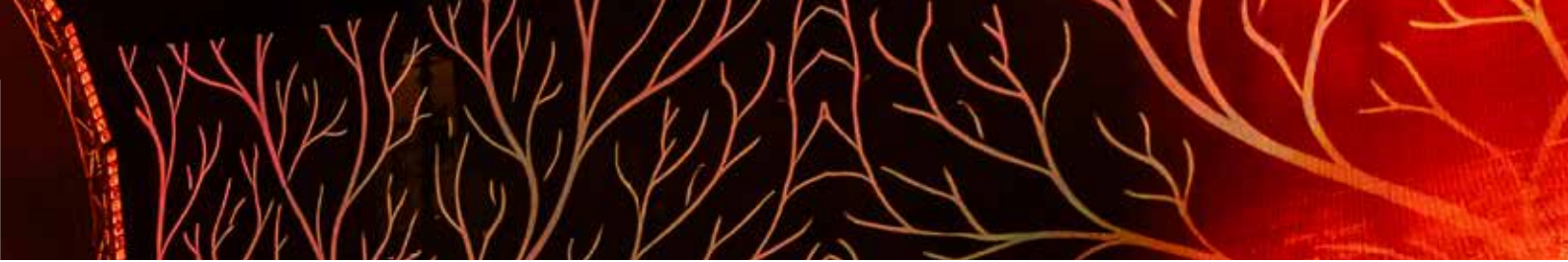
מסך מגע
דיגיטלי

מנוע שקט במיוחד
עם מנוע DC
לביצועים גבוהים

קערת נירוסטה
7.5 ליטר מושלם
להפרשות חלה

סוף שנה
מיחסי חשמל

בתוקף עד 16.12.25 או עד גמר המלאי בסניפים ובאתר | לפחות 30 יחידות למכירה | קיים גם בצבע לבן מט
מימוש קופון אחד ברכישה | קופון אחד ללקוח | אין כפל קופונים | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

“את כל התהליך הזה עברתי בזכות מעגל של אנשים מופלאים שהקיפו אותי מהרגע שיצאתי מהשבי. אני מתרגשת לראות כאן בשורה הראשונה את הרבנית לאזאר ממוסקבה, אשתו של הרב הראשי לרוסיה הרב בערל לאזאר, שליוותה אותי מהיום שחזרתי הביתה. בזכותה, ובזכות עוד רבים וטובים, אני יכולה בכלל לדמיין שתכף אזכה להקים בית נאמן בישראל...”

“בערב שבת לפני שנתיים, ה־6 לאוקטובר, נסעתי יחד עם בן זוגי ששה טרופנוב לקיבוץ ניר עוז. אני זוכרת שעלינו לאוטובוס, ואני יושבת עם הפנים לכיוון החלון ובוכה. הבנתי אז בתוך תוכי שהסיפור שלנו נגמר, ושאני צריכה להיפרד ולצאת לדרך חדשה. באנו מרקעים שונים, והיו לנו פערים גדולים מדי בנושאי דת ואמונה. שבועיים קודם לכן אמרתי לו שאני רוצה להקפיד יותר על שמירת כשרות בבית, והוא אמר לי כדרך אגב: ‘עם כשרות אני יכול לחיות, אבל עם שבת – זה כבר יותר מדי...!’

“ואז, בשבת ה־7 לאוקטובר, כשאני מסתרת מתחת למיטה ושומעת את המחבלים הארוורים מסתובבים בבית וחושבת שאלו הרגעים האחרונים שלי, קיבלתי החלטה לשמור שבת, וכך עשיתי. אבל מאז שחזרתי מהשבי חיכיתי שגם ששה יחזור, כשבמקביל לא ידעתי איך לספר לו שאני כבר שומרת שבת ואיך זה ישפיע על הקשר שלנו...”

“ואז, כשסוף־סוף ששה חזר מעזה, זה המשפט הראשון שהוא אמר: ‘אני יודע שיש אלוקים...!’. באותו יום, זו הייתה הפעם הראשונה בחייו שבה הוא הניח תפילין. הרב לאזאר הגיע אליי עם סט תפילין חדש ומהודר והם חגגו יחד את בר המצווה...”

“האתגר הגדול ביותר”, אומרת ספיר, “הוא להוריד את האורות הגבוהים דווקא לשגרה היום־יומית... אנחנו חיים בעולם של שפע וחומריות, וזה יכול להרחיק אותנו מהאמונה ומהשליחות שלנו. אבל השבת היא מתנה כל כך נפלאה, היא נותנת לנו זמן לעצור ולהסתכל על מה שיש לנו ועל מה שאנחנו צריכים לעשות. לפעמים אני נזכרת ברגעים הקשים בשבי, איך התחננתי לה’ ושאלתי ‘למה זה מגיע לי?’ , ודווקא האמונה הייתה זו שעודדה אותי.”

“אני נזכרת בדקות האימות של בוקר שמחת תורה, כאשר אני מסתרת ושומעת את הקולות בערבית מתקרבים, ומה שעבר לי בראש זה ‘עוד לא הספקתי לעשות משהו משמעותי בחיים שלי’. ביקשתי אז מה’ שיתן לי הזדמנות להגשים את הייעוד שלי!”

“כנראה שבשבי, במצב הישרדותי, אדם מקבל כוחות עליונים שמחדדים בו את האמונה. וכשיצאתי משם, הבנתי שה’ נענה לתפילתי ונתן לי עוד הזדמנות, ואני מנצלת אותה עד תום!” ■

כשאני חושבת שאלו הרגעים האחרונים שלי, קיבלתי החלטה לשמור שבת, וכך עשיתי. אבל מאז שחזרתי מהשבי חיכיתי שגם ששה יחזור, כשבמקביל לא ידעתי איך לספר לו שאני כבר שומרת שבת

ההזדמנות של ספיר

התרגשות נרשמה בין הנשים עם הצטרפותן של פדויות השבי ספיר כהן להתוועדות הגדולה. “אף פעם לא חשבתי שאדבר על אמונה וביטחון בה...”, פתחה ספיר. “בעצם, אף פעם לא חשבתי שאדבר מול קהל. זה דבר שלא הייתי מסוגלת לעשות לפני ה־7 באוקטובר. אבל אחרי שחזרתי מהשבי הרגשתי שאת הסיפור שלי אני לא יכולה שלא לשתף. הבנתי שהסיפור שלי הוא כבר אירוע לאומי, הסיפור של עם ישראל.”

“שבועיים לאחר שחזרתי, כבר עמדתי מול קהל של 400 איש. אני זוכרת שאחי ניגש אלי ושאל אותי: ‘ספיר? ! את עומדת ומרצה בפני קהל? !...’ אבל הרגשתי שמה שאני עושה הוא חשוב, ושאני אדם אחר ממה שהייתי קודם לכן.”

דיצה, שסיפר על הדברים שהחזיקו אותו בשבי.

“הדבר הראשון: ‘יש לי רק את היום הזה’. אבינתן מספר שכל יום היה מזכיר לעצמו לנצל כל דקה פנויה. בעל התניא מדבר על כך בפרק ל”ז – על יסוד מאמר חז”ל: “היום לעשותם, ומחר לקבל שכרם”. היום – זה זמן העבודה! כל אחת ואחת כאן תחשוב שיש לה רק את היום הזה, ואיך היא מנצלת אותו לטובה.”

דבר נוסף: ‘לא לכעוס, לא שווה לבזבז על זה אנרגיה’. באגרת הקודש כותב אדמו”ר הזקן על הכעס – ‘כאילו עובד עבודה זרה’. למה עד כדי כך? כי אילו האדם היה מאמין באמת שהכל בא מה’ יתברך, לא היה כועס כלל. “ומה שחשוב: לא לוותר על המוח שלנו”. אבינתן, מהנדס במקצועו, משתף כי מה שהחזיק אותו היה השמירה על כוח המחשבה וההבנה. והרי בחסידות מדובר בהרחבה על ‘מוח שליט על הלב’.

“ועוד משהו: אבינתן סיפר שבאחד מימי השבי מצא חוטי חשמל והוא התחיל להתעסק איתם. הוא חיפש חוטים של פלוס ומינוס כדי לחבר אותם, ובכך הצליח לסגור מעגל חשמלי וגם להדליק אור. שימו לב: מינוס ומינוס, כידוע, לא מתחברים. להיכנס לנמיכות הרוח, לדיכאון, לא פותר את הבעיה! גם פלוס ופלוס לא סוגרים מעגל חשמלי – מי שיהיה באופוריה, בתחושות גבוהות מדי, ללא שבירה או ביטול, גם הוא לא יצליח להדליק את האור! ‘יש הרבה רע, ויש הרבה טוב. אני אחבר את שניהם יחד ואצור אור גדול!’”

כשהרבנית ימימה סיימה את דבריה, היא ביקשה מכל אחת מהנשים להניח את ידה על ראש חברתה, והואולם כולו רעד כשאלפי נשים התפללו יחד את ברכת “שיימך אלוקים כשרה רבקה רחל ולאה! יברכך ה’ וישמרך...!”

קרן אביה
לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

הפקה: פרסומי ישראל

פארק הזה"ב

הנעה לכל המשפחה

ילד עד גיל 9
לא חוצה
כביש לבד

**זאת חנוכה במתחם
הסינמה סיטי, בירושלים
רח' רבין 10**

- סימולטורים • מציאות מדומה • הצגות
- מתחם של אגף התנועה במשטרת ישראל -
- רחפנים, אובנועים, מצלמות מהירות ועוד
- תיאטרון בובות • מיני קרטינג
- חידון נושא פרסים • צילום מגנטים • מתנפחים
- סדנאות יצירה • סרטים • פינות איפור
- משחקי טריוויה - קליקרים • מובע בלונים
- הגרלת פרסים, הפתעות ועוד

יום שני
ב' טבת

22
לדצמבר

בין השעות:
11:30
עד
17:30

פרסומי ישראל | התוכנית כפופה לשניים | האירוע בתאום עם משטרת ישראל

לעילוי נשמת רס"ן איתן אורבך ז"ל
שנהרג בתאונת דרכים בעת מילוי תפקידו

הכניסה לנרשמים בלבד!
דרך אתר tickchak.co.il • מס' המקומות מוגבל

יהודי שלא עושה ברית מילה לילדים שלו, שומע כסוק תורה ונמס כמו חמאה < עם בהמה מדברים כמו עם בהמה, אחרת היא לא תבין • מה הרבי אמר אחרי 39 טילים, ומה הוא היה אומר אחרי 30,000 כאלה • הבעל שם טוב עומד מאחוריך, מחזיק אותך חזק ואומר לך: טפל בילדים שלי • ארק בא' או ערק בע' – תלוי איפה אתם נמצאים • הדרך מליאדי לוולוז'ין מעולם לא הייתה ארוכה מדי, תשאלו את הרב הנזיר • כשאתה מפיץ תורה לאחרים, ראה הוזהרת: אתה עלול להתעורר בעצמך • ספר לי על הטרק שלך ואגלה לך מי אתה • במקום צ'קים נתנו לך בקבוק משקה, העיקר תדע שכל העולם שלך ובשבילך

מי שישמר בשמחה

דבוקים. חוננים.

גחלי אש מההתוועדות המדוברת של 'צמאה'
עם בני הישיבות לרגל י"ט כסלו, בהנחיית הרב
פתחיה פוגל ובהשתתפות הרב שמואל אליהו,
הרב יהושע שפירא, הרב שבתי סלבטיצקי
והרב אייל יעקובוביץ

בָּקִיָּם. חֲפִצִּים!

הרב פתחיה פוגל: ברוכים הבאים לכולם!
לחיים!

אתם יודעים שחסידות שייכת למקום שלמעלה מהגבלות כל שהן. בעניין הזה יש סיפור מופלא על המשפיע רבי מנדל פוטרפס. הוא היה יהודי של מסירות נפש, שעסק בהצלה של המוני יהודים מהעול של מסך הברזל ברוסיה. אחרי זמן ממושך של פעילות מחתרתית, הגיע הזמן שהוא רצה לצאת גם בעצמו, בפרט שחלון ההזדמנויות הלך ונסגר. אבל אז פגש אותו אחד מחבריו החסידים ואמר לו: "אם אתה יוצא עכשיו מכאן, זה בעצם אומר שגם למסירות-נפש יש גבול!..." ר' מנדל קיבל את הטענה, שינה כיוון ונשאר עוד הרבה שנים ברוסיה, שכללו גלות בסביב עם הרבה צרות וייסורים - עד שבסופו של דבר הוא הצליח לצאת משם.

כשאנחנו באים להתוועד או ללמוד חסידות, אנחנו מחפשים ומבקשים את נקודת ה"בלי-גבול". הנקודה הזאת שואבת מהמעייין של התורה העמוקה של הבעל שם טוב, שכל מי שקשור, קצת או הרבה, במעגלים כאלה ואחרים, לעניין של החסידות, יודע שכאן הולכים לעולמות שמעל ומעבר למציאות הרגילה.

מספרים על האדמו"ר הזקן, שבזכותו אמר שהוא כבר לא רואה בתקרת הבית שלו את קורות העץ, אלא הוא רואה את 'כוח הפועל בפועל', כלומר, את הכוח האלוקי שמהווה את העולם כל רגע ורגע. כשמניחים את הידיעה הזאת היטב בראש, כשמנימים את המציאות של אחרות ה' שבה 'אלוקות בפשיטות', אז כל עבודת ה' בפועל כבר נעשית בדרך שהיא מעל ומעבר לכל גבול. שנזכה גם להתוועדות שהיא מעל ומעבר!

לטפס לראש הקרחון

הרב אייל יעקובוביץ': שלום לכל הציבור הקדוש. שלום לרב שמואל אליהו שליט"א, ברוכים הבאים. אני רוצה לפתוח בשאלה לרב. יש לפנינו חוברת לזכר הרב שניאור קץ זצ"ל היקר והאהוב שלנו. שמעתי שלפני שהרב שניאור נפטר, הוא קרא לאחיו הרב מאיר יבדל"א וביקש ממנו: "מאיר אחי, שמור שלא תאבד הנקודה החסידית!" השאלה אל הרב היא, מה זאת הנקודה החסידית בשביל הרב? הרב שמואל אליהו: באופן כללי, יש שני צדדים בתורה. יש תורה שניתנה בהר סיני לפני כך וכך שנים, ויש תורה של "אשר אנכי מצווך היום" כשאדם דבק בקדוש ברוך הוא - לא רק שומר מצוות ומקיים את החוקים, אלא ממש דבק בה' כמו הבעל שם טוב ותלמידיו וכמו הרבי מלובביץ', אז הוא שומע את התורה שהקדוש ברוך הוא נותן היום. כשנכנסתי לכאן חשבתי בליבי, אם הרבי היה מתוועד כאן היום - מה הוא היה אומר? התשובה נראית לי ברורה. אני זוכר שלפני שלושים וארבע

הגעתי לשם
בסוף השבעה,
והגיעו קצינים
מהצבא לספר
להם יותר
פרטים. חיכיתי
עד שסיימו, ואז
האבא אמר לי
כך: "הרב, תדע
לך שבשבעה
הזאת היינו
כמה פעמים
במעמד הר
סיני!"

שנים, אחרי המערכה נגד סדאם חוסיין, שאז ירו לכאן 39 טילים שכמעט לא פגעו בנפש, הרבי אמר שזה נס גדול יותר מפורים! אם כך, אחרי המלחמה הזאת, שירו עלינו כמעט 30,000 טילים, ובניסי ניסים הפגיעות היו מעטות - אין ספק מה הוא היה אומר עכשיו! הרב אייל: גם לי הייתה לי מחשבה דומה כשנכנסתי לכאן. ראיתי שבוערת כאן אש של גאולה! כששרנו "פדה בשלום נפשי", חשכתי

על האדמו"ר הזקן, גדול מרבן שמו, קדוש אלוקים שאנחנו שמחים בשמחה שלו היום, ונזכרתי בתורה שלו על הבעירה הפנימית. בתניא אדמו"ר הזקן מביא מהזוהר בפרשת משפטים את דברי הינוקא, שבהם מבואר שעל ראשו של כל יהודי זורח אור הנשמה. "והנה ה' ניצב עליו".

האור שעלינו הוא לא אור של פרוז'קטורים כאלה, אלא זה אור אלוקי אמיתי. זהו אור שיוצא מהאש שנאחזת בפתילה, שהוא הגוף שלנו. כאשר הגוף נאחז בשמן, שהוא משל לתורה והמצוות שאנחנו מקיימים, אז צריך ניצוץ כדי להבעיר את הנר. והניצוץ הזה, הוא הנקודה של מסירות הנפש. יש מסירות נפש פרטית, שבה אדם מבטל את הישות שלו בפני ה', ומכוח זה הוא נותן צדקה, קם בחצות או לוותיקין, מתמיד בתורה ומבטל את התאוות שלו. מעבר לזה, יש מסירות נפש של כלל ישראל. בזמן האחרון אנחנו רואים אש בוערת מעלינו שמאירה באור עצום על כל כלל ישראל. אפשר להסתנוור מהאש הזאת!

הרב שמואל: הרבי, כבר לפני עידן ועידנים, לפני יותר משלושים שנה, היה חוזר הרבה פעמים שצריך רק לפתוח את העיניים ואת האוזניים ואת הלב, כדי לראות את המראה הגדול הזה. לפעמים אנחנו מפטירים כדאשתקד, מרגישים עבדים ולא מבינים שכבר הגיע זמן הגאולה. "התנערי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך עמי!" הרבי היה מזכיר תמיד את המדרש על המשיח שעומד על גג בית המקדש ואומר: "ענווים הגיע זמן גאולתכם!" את כל המלחמות ה' עושה בשבילנו. אנחנו כבר רואים "אור חדש על ציון תאיר!"

הרב אייל: בדרך כלל אנחנו חושבים שניסים הם טובה שהקדוש ברוך הוא עושה לנו כדי להציל אותנו. אמנם זאת מחשבה נכונה, אבל האמת היא שלפני ההצלה הממשית, הקדוש ברוך הוא אוהב אותנו ובוחר בנו, ולכן הוא מאיר עלינו את האור של הניסים. הנס הוא בעצם קצה הקרחון של מה שהקדוש ברוך הוא מרגיש כלפינו. מהקצה הזה צריך לטפס אל מה שעומד בשרש שלו, שזהו האור הגדול שה' מאיר על ישראל.

לפעמים האור מופיע מתוך החושך כמו נס פורים, שבעקבות הגזירה הגענו למדרגה של "הדור קיבלוה". אחרי החושך שנהנו מסעודתו של אותו רשע והשתחוו לצלם בסוף הגלות של שבעים שנה, הקדוש ברוך הוא האיר עליהם את האור דרך גזירת המן הרשע, שבסופו של דבר האירה עליהם את האור של הנס, ואז קיבלו את התורה מחדש מתוך אהבה. אהבת עולם שה' אוהב אותנו, מתגלה במיוחד בדור הזה עם הניסים שהיו בשנתיים האחרונות עד שאי אפשר לספור אותם. "לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו".

הרב, אולי אתה מזהה "הדור קיבלוה" גם בזמן שלנו? אתה פוגש הרבה ציבורים, איך נראית קבלת תורה המחודשת בזמן הזה? הרב שמואל: אספר לכם סיפור. בזמן

בפסוקים האלה הקדוש ברוך הוא אומר לעם ישראל "רְנִי וּשְׂמַחִי!" תשמחו, תשמחו!! ברור שכשהקדוש ברוך הוא מדבר לזכריה, הוא מדבר באמת אלינו! הקב"ה אומר לנו: "עם ישראל, תשמח! אל תחזור חלילה לחטא המתאוננים או חטא המרגלים כי הנני בא", הקב"ה משרה בנו את שכינתו. כל עניין המנורה והעניין של חנוכה, זאת העדות לכל באי עולם ששכינה שורה בישראל.

רבותי, תקשיבו כולכם: בזמן הזה אנחנו נמצאים עם כזאת השראת שכינה בישראל, כאלה ניסים, כזה גילוי של אהבה שהקדוש ברוך הוא אוהב אותנו וכזאת התעוררות בלבבות כמו שלא היה מעולם! ממש לא יאומן כי יסופר. אספר לכם משהו: פגשתי השבוע יהודי בוער באהבה לאלוקים. הוא חילוני שמאלני, ממש מהקצה הכי רחוק. יהודי שלא עושה ברית מילה לילדים שלו. כלום ושום דבר. בכל זאת, כשדיברתי אתו קצת ואמרתי לו כמה פסוקים, הבחור כמוכן לא יודע מה זה פסוקים, לא זכריה וגם לא יחזקאל, אבל כשהוא שמע את הפסוקים ראיתי שהוא נדלק. נפשי יצאה אליו מרוב אהבה.

ראיתי שהרבי כותב על הדור שלנו, גם על הרחוקים ביותר, שהם כבר עשו תשובה. גם כשהרבי דיבר עם אבא זצ"ל, הוא חזר על כך שישראל כבר עשו תשובה. העיניים שלך רואות אדם שלא עשה ברית לבן שלו, אבל הוא לא רק הרהר בתשובה הוא בכה תשובה! באותו אירוע היה צלם שבא רק לצלם, בלי קשר לנוכחים, אבל גם הוא לא היה להתאפק ובא לספר לי כמה הוא מתעורר לתשובה. אחי ורעי! אנחנו יושבים פה וחושבים על האדמו"ר הזקן וכל הצדיקים שמתוועדים אתנו, ובוודאי שהם היו אומרים לנו להסתכל על כל יהודי בעין הכי טובה שיש. להבין שיהודי שאתה רואה עם קעקועים, עגילים ורסטות, ממש מחכה שתאיר לו פנים ותחבק אותו.

הרב אייל: אדמו"ר הזקן מפרש את השבח שנאמר על משה רבנו: "ותמונת ה' יביט", שהכוונה היא שהוא ראה את ישראל כמו שה' יתברך ראה את ישראל. התמונה של עם ישראל שהוא רואה, היא כמו המבט של ה'. הרב שמואל: בהחלט זהו מבט של אהבה אלוקית - "וְאֶהְבֶּתְּ עוֹלָם אֶהְבֶּתִּיךָ עַל פְּנֵי מְשַׁכְּתֶיךָ חֶסֶד". האהבה האלוקית באה לידי ביטוי באור עצום שמופיע בנשמות ישראל. בדור של זכריה המצב מבחינה רוחנית היה בלאגן רציני. נשים נוכריות, אשוריות ועמוניות, לא דיברו עברית וכו'. אבל זכריה לא נבהל, והוא אומר בשם ה' שכל הבעיות ייעלמו במהירות: "וּמִשְׁתִּי אֶת עֵזְבֵי הָאָרֶץ הָיָא בְּיוֹם אֶחָד".

אם בדור ההוא הקב"ה אמר "הנני בא ושכנתי בתוכם", אז כיום יש לנו פי אינסוף השראת שכינה אחרי המסירות נפש של אנשים שעושים סבבים ועוד סבבים בצבא ובבית, והרצון האדיר של כולם לתרום ולתת ולעשות! גם היהודים שבגלות - כמה הם תורמים וכמה

לצאת מהמיצר של המאסר כדי למסור את הנפש על עם ישראל ולפעול עוד ועוד למענו. הרב שמואל: היום יצא לי, תוך כדי הכנה לשיעור, לקרוא יחד עם אשתי את הפסוקים בספר זכריה: "רְנִי וּשְׂמַחִי בְּתַצִּיחַ פִּי הַנְּנִי כֹּא וְשִׁכְנִתִּי בְּתוֹכְךָ נְאֻם ה': וְנָלוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל ה' בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה לִי לְעַם וְשִׁכְנִתִּי בְּתוֹכְךָ".

מספרים שרבי אחד שאל את הבן שלו: "תראה, היצר הרע עושה בדיוק מה שהקדוש ברוך הוא אומר לו, ואילו אתה נעבעך...". ענה לו הבן: "זאת לא חכמה - לי יש יצר הרע, אבל ליצר הרע שלי אין יצר הרע...".

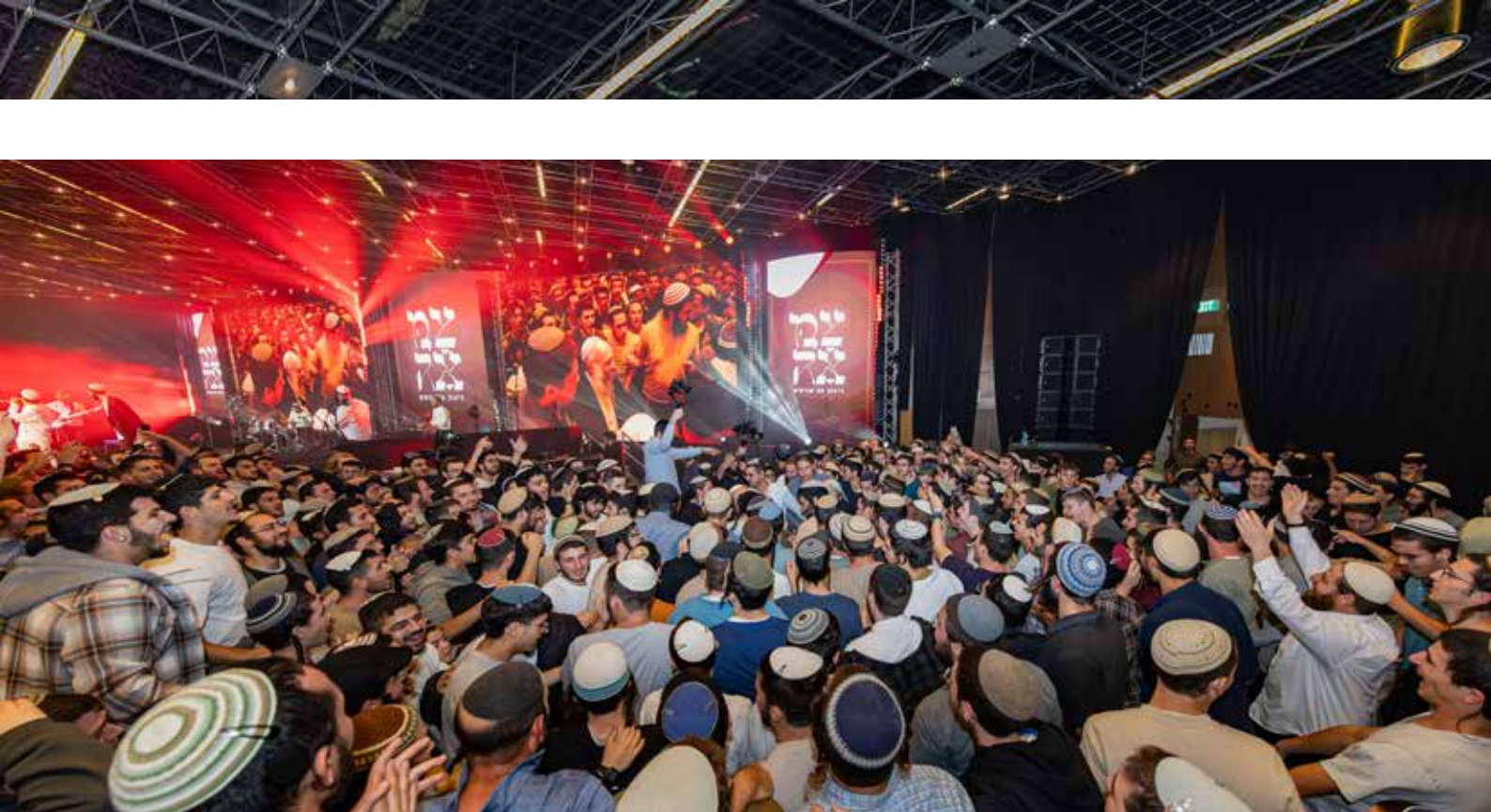
המלחמה הגעתי לשבעה בבית של משפחה שכולה, שהבן שלהם נהרג במלחמה. לא הכרתי אותם לפני כן, אבל שמעתי על הבן שלהם. הגעתי לשם בסוף השבעה, והגיעו קצינים מהצבא לספר להם יותר פרטים. חיכיתי עד שסיימו, ואז האבא אמר לי כך: "הרב, תדע לך שבשבעה הזאת היינו כמה פעמים במעמד הר סיני!" האבא הזה נתן לי מילים למה שהרגשתי הרבה פעמים בהלוויות, ולהבדיל בשטחי כינוס עם החיילים, שכולם כאיש אחד בלב אחד. "כי ה' אלוך מתהלך בקרב מחניך". מרגישים פשוט אור של גאולה. ידוע שהאדמו"ר הזקן השתמש הרבה במילה "ממש". בוודאי גם הוא נמצא איתנו יחד עם כל הצדיקים ששמחים איתנו ואומרים לנו שזה ש"הנה ה' ניצב עליו ומלוא כל הארץ כבודו" זאת מציאות ממשית. "אהבת עולם אהבתך" זה עניין בעל קיום ממשי.

בראנו, רבי!

הרב אייל: הרב אמר קודם שהנקודה החסידית היא הדבקות, וממילא עבודת ה' מתמלאת בחיות. כשאדם עושה משהו היום כי הוא עשה אותו אתמול - זה בסדר, אבל אם הוא עושה אותו מצד "אשר אנכי מצווך היום", אז הוא מלא חיות והוא זוכה לעשות את הדברים בשלימות. זאת הסיבה שאנחנו מתוועדים כאן, כי התוועדות לוקחת דברים שהם תיאוריה, והופכת אותם להיות תוספת חיות בעבודת ה'. כאן זוכים לקבל עוד ניצוץ שמבעיר את הפתילה.

באופן כללי, יהודי חסידי אף פעם לא תופס אירוע כמשהו נקודתי, אלא רואה בו דיבור אלוקי. חסידים מספרים, שכשאדמו"ר הזקן נכנס למאסר, הגויים שמעו שהגיע רב חשוב, ומנהל בית הכלא בכבודו ובעצמו בא לשוחח אתו. כדי להראות שהוא יודע משהו, הוא שאל את הרבי איך יכול להיות שה' שואל את אדם הראשון 'אייכה', וכי הוא לא יודע איפה הוא? אדמו"ר הזקן ענה לו: האמת היא שהקב"ה שואל אותך אותה שאלה עכשיו... "אתה אדון ולדימיר, שחי כך וכך שנים" - ואז הרבי נקב במספר השנים המדויק שחי אותו קצין רוסי - "אייכה? מה עשית כדי להטיב לעולם?" הקצין הרוסי החוויר מהשאלה הנוקבת ומהעיניים היוקדות של האדמו"ר הזקן ואמר לו: "בראבו! כל הכבוד! ענית תשובה ניצחת".

חסידים הסבירו, שאדמו"ר הזקן לא רק ענה תשובה לשאלה הספציפית של אותו רוסי, אלא הוא שמע את הקדוש ברוך הוא שואל אותו עצמו 'אייכה'. כשהוא שמע את השאלה, הוא גם הבין את התשובה שה' שם בפיו. הוא ידע שהוא עתיד לצאת מהמאסר, כי יש לו עוד הרבה טוב לעשות בעולם. שם נדלקה הפתילה של אדמו"ר הזקן, שלא להסתפק במה שעשה עד כאן, אלא להתעורר

מה עומד מאחורי זה?

חסידים מספרים שרבי אחד שאל את הבן שלו: "תראה, היצר הרע עושה בדיוק מה שהקדוש ברוך הוא אומר לו, ואילו אתה נעבעך...". ענה לו הבן: "זאת לא חכמה - לי יש יצר הרע, אבל ליצר הרע שלי אין יצר הרע...". ליצר הרע אין מי שמפריע, אז הוא עושה את רצון ה' מתוך בעירה, בלי שום מחסומים ובלי מעצורים. לכן כשאומרים 'בכל לבבך - בשני יצריך' הכוונה היא שהכיוון אמנם יהיה של היצר הטוב, אבל העוצמה של האש תהיה כמו שיצר הרע יודע להבעיר אש! לכן דווקא מאותו רשע לומדים שהבעירה לה' יתברך צריכה להיות ב'דביקה וחשיקה וחפיצה'. בספר התניא אדמו"ר הזקן חוזר הרבה פעמים על המילים הללו, ומכיוון שהוא כותב אותן בהקשר של אהבת ה', רואים שהוא לא מתאפק ומוסיף עוד ביטוי: "ונפש שוקקה". הוא בוער באהבת ה' ולא יכול לכלוא את העוצמה של האש הזאת.

בקשר לעניין של ההתבוננות, צריך לשאול שאלה מקדימה: איך באמת אדם יליד חומר, בשר ודם שחי בעולם הזה הגשמי, מגיע למצב שיש לו דביקה וחשיקה וחפיצה ונפש שוקקה לה' יתברך? התשובה היא, שיש אש שיורדת מלמעלה. האש הזאת היא ההתבוננות באלוקות, שהיא עיקר העיקרים של ההתבוננות. כשאדם מתבונן בדעת אלוקים באמת, הוא מבין שכל החיות והאש של היצר הרע היא השתקפות של ההשתוקקות והכיסופים לה'. זאת אש שהיא מעין האש הבורעת של כל הנבראים כולם לאלוקות. כשיהודי מתבונן בסוד העמוק הזה, האש של מעלה נדלקת בליבו ומדליקה את האש של מטה.

האש של מעלה היא למעשה החיות של

**הרב נחמיה
סיפר לי על זה
לפני עשר שנים
בערך, וכבר
אז הוא אמר
לי שהוא שמע
את הסיפור על
הטיול הזה כבר
648 פעמים... כל
פעם, בין חצי
שעה לשלושת
רבעי שעה
של סיפור, אז
הוא כבר לא
יכול לשכוח
את הדרך של
המסלול הזה**

דביקה, חשיקה וחפיצה. השלישייה הזאת נלמדה מפרשיית שכם בן חמור, שזהו אירוע שפל שבשפלים. ומאותו מקום חז"ל לומדים את העיקרון שאהבת ה' היא "בכל לבבך - בשני יצריך"...

הם מוכנים לסכול בשבילנו. אנחנו צריכים רק לפתוח את העיניים, לפתוח את הלב, ולחבק כל יהודי שמאיר באור יקרות, כמו שהרבי היה עומד ומביא לכל אחד דולר לצדקה ומברך אותו כאילו הוא הבן שלו. תהיו כמו הרבי! לחיים!

למה לא תנסו בעדינות?

הרב אייל: רבותיי, נקבל בשמחה גדולה את הרב יהושע שמצטרף אלינו. אני רוצה לספר לכם, שכשאני הייתי בחזר צעיר בישיבה לצעירים, הרב יהושע היה מגיע להעביר לנו בספרייה שיעור בליקוטי תורה של האדמו"ר הזקן. זאת הייתה הפעם הראשונה שהכרתי את הספר הקדוש והנשגב הזה. אחד היסודות שהאדמו"ר הזקן מדבר עליהם הרבה מאוד בספר ליקוטי תורה, הוא העניין של ההתבוננות, כשהדרך להגיע לדבקות ולחיות בעבודת ה' היא דרך התבוננות. אני רוצה לשאול את הרב יהושע, איך עושים את העבודה הגדולה הזו? הרי לא מדובר בסתם לימוד, מדובר במשהו קצת שונה. אם אפשר שהרב ייתן לנו כיוון בעניין הזה.

הרב יהושע: ברשות מורנו ורבנו הרב שמואל. זכות גדולה להיות כאן. הרב אייל, אני גדלתי בבית חב"ד במידה מסוימת, אז עוד לפני שנדבר על השאלה שלך אני אספר משהו מהבית. אבי מורי ע"ה היה מדגיש שלוש מילים עיקריות בתניא, ששלושתן מופיעות בפרשת השבוע שלנו. כל הבעירה, האש של אהבת ה' והדבקות בו יתברך, נלמדת מפרשת השבוע שלנו בשלוש המילים הללו:

מה אתם אומרים, אם הבעל שם טוב אומר לכם, תעשו או לא? אתה יודע כמה הבבא סאלי יעזור לך כשאתה תעזור לנכד שלו? כמה האר"י ז"ל, רבי יוסף קארו, רשב"י, רבי עקיבא יעזור לך? כמה הקדוש ברוך הוא יעזור לך? כל יהודי זה הבן שלו! אצל חסידים קוראים לזה 'ביטוש'. כלומר, לשבור את היצר הרע. צריך לנצח את היצר שאומר 'לא נעים, איך אני אגש אליו? ככה עם הקעקועים שלו...'. אני מאיר אור חדש, הוא שפך אור גדול על עמו ישראל במלחמה האחרונה, ואנשים רק מחכים שמישהו ידליק בהם את הניצוץ.

תראו לדוגמא את הסבא שלי ע"ה, אבא של הרב אליהו. הוא היה בעל תשובה, שבהתחלה התעורר לו משהו בלב אבל הוא נשאר בחילוניות שלו, עד שבא איזה יהודי מתוק, נתן לו את הכלי והוא התהפך לגמרי. הוא נעשה גדול המקובלים בירושלים! בזכות אותו יהודי אני מדבר אתכם עכשיו. בזכותו הרב אליהו היה כאן ופעל ועשה מה שעשה. אם תפסת יהודי אחד לעורר אותך, ככה מגיע המשיח. מה שהמשיח אמר לבעל שם טוב, הוא אומר לכל אחד מאיתנו. הוא לא סיפר לו סיפור יפה שיהיה מה לספר לילדים לפני השינה. הרעיון הוא שככה מביאים גאולה. הרב אייל: אם להוסיף מעט על הדברים שאמרו פה בחיירי צדיקיא, נחזור שוב לאגרת שכותב הבעל שם טוב לגיסו ר' גרשון קיטובר שהיה כאן בארץ ישראל. הוא מספר שם על עליית נשמה שהוא עשה בראש השנה תק"ז שבה הגיע להיכל המשיח ושאל אותו: "אימתי קאתי מר?" השאלה הזאת היא לא סתם שאלה עיתונאית. זאת שאלה מעשית, איך להביא לימות המשיח. המשיח ענה לו "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה... ויוכלו גם המה לעשות ייחודים ועליות כמוך". מה ששמענו כאן, אלה אתם ייחודים ועליות.

הרב יהושע דיבר על כך שמאחורי כל מה שקורה במציאות, אין עוד מלבדו. הרב שטיינזלץ זצ"ל אמר שהמציאות היא כמו ציור תלת ממדי. אלה תמונות שבהתחלה לא מבינים מה יש שם. רואים סתם קשקוש כזה. רק כשתופסים זווית מסוימת, פתאום רואים תמונה עמוקה ועשירה. אחרי שראית פעם אחת, אתה כבר לא יכול שלא לראות את התמונה הזאת. התבוננות כזאת על המציאות, נקראת 'ייחודים'. כשמשהו היה נראה לך כמנותק מאלוהים, ואתה מתבונן ומעמיק ומבין שוב שבאמת אין עוד מלבדו ממש, הקשקוש מתהפך להיות הציור האמיתי. כשהכל מאחד אצלך, אתה כבר רואה את האלוהים שממלאת את המציאות, ואז אתה גם יכול להתחיל להתפלל תפילה של ייחודים. הדבר השני שהמשיח אמר לבעל שם טוב הוא לעשות 'עליות'. זה שייך למה שאמר לנו הרב שמואל. כשאתה רואה ביהודי נכד של הבעל שם טוב או הבבא סאלי וכן הלאה, אתה מפנים שיש לו נשמה שהיא 'חלק אלוהים' ממעל ממש, ואז כבר אתה מרים אותו והוא מתעלה. יש לו עלייה. אם אדם מתבונן בדבר

אביכים ואני רואה אותם, כל אחד במקום שבו הוא נמצא, אני אומר בליבי: 'הרי הוא הנכד של הבעל שם טוב או של הבבא סאלי או הבן איש חי. אולי של השם משמואל או השפת אמת. אולי יותר מזה, אני לא יודע - אולי צאצא של הרשב"י או רבי עקיבא, אבל מה שבטוח שהוא בן של אברהם, יצחק ויעקב. ולכן כשאני מדבר אתו, אני מרגיש שהבעל שם טוב דוחף אותי מאחורה: "זה הבן שלי, תפוס אותו!"

**כשהתחברת אל
המעיון שלך,
תוכל לצאת
וללמד תורה,
וזאת תהיה כבר
תורה אחרת.
כשתגיד דבר
תורה בחדר
אוכל בישיבה,
בבית, בסניף או
סתם תחבק
יהודי ותסתכל
עליו, כבר יקרה
משהו אחר.**

השורש האלוהי המחיה את הכל. אדמו"ר הזקן מלמד עוד פעם ועוד פעם, שמה שאדם רואה מולו - שולחן, כוסות ואפילו קצת ארק שיש כאן - בפנים הכל מלא חיות אלוהית. ממילא, כשהכל מאיר חיות אלוהית באש שבאה מההתבוננות בשורש שלמעלה, אז האש שבאה מלמטה היא בדביקה חשיקה וחפיצה. זאת אש בוערת בלי גבולות ובלי מעצורים.

אתם יודעים שבחב"ד לפעמים מדברים בלשון בוטה. אנשים מרימים גבות ומתפלאים איזה דיבורים אלה. המשפיעים אומרים, שלפעמים מדברים בחריפות כדי שגם הנפש הבהמית תבין. אנחנו רוצים ללמוד חסידות ככה שלא רק הנפש האלוהית תבין שזה פשיטא, אלא שגם הנפש הבהמית תבין. גם הנביאים דיברו בשפה בוטה מאותה סיבה. כשהנפש הבהמית מבינה, אז היא מוסיפה אש מלמטה לאש שיוורת מלמעלה. זאת העבודה של ההתבוננות - לפקוח את העיניים ולראות שאש אלוהית יורדת מלמעלה על כל המציאות, ועל עם ישראל ביחוד.

זה בן שלי, תפוס אותו!

הרב שמואל: אמנם אנחנו יושבים פה שלושה רבנים ביחד, אבל אני רוצה לומר לכם שמה שהרב יהושע אמר עכשיו זה לא דבר תורה לרבנים בלבד. אלה דברים שמכוונים לכל אחד מכם. הרי האור של החסידות נועד להביא את הגאולה ואת המשיח, ואיך תבוא הגאולה והמשיח? מה התפקיד שלכם בסיפור? כשכל אחד מכם יפוצו מעיינותיו חוצה. אם אתם רוצים שיבוא משיח אז צריך להפיץ אור לכולם! לא רק לצדיקים, לא רק לחב"דניקים, לא רק לדוסיים, אלא שכל הארץ תהיה מלאה מכבודו, אז מה שאמר המשיח צריך להתקיים אצלכם - להפיץ את המעיינות שלכם חוצה.

איך מפיצים את המעיינות שלכם דווקא? הכוונה היא שכשאני צריך לומר דבר תורה ואני רוצה שהציבור יתעורר, אני אומר דבר שבוער בליבי. גם כשאתה לומד הרבה תורה, לא כל דבר אתה אומר לאחרים. אבל אם תאמר את מה שבוער אצלך בלב, הדברים נשמעים. בשביל להיות תלמידים של גדולי החסידות ושל הרבי, זה לא מספיק ללמוד כמה שיחות ולשים גרטל. כדי להיות שייכים לרבי צריך ללכת ולהפיץ וללמד תורה באומץ, כמו שהחב"דניקים הולכים ממקום למקום ועושים במסירות. כשתפיצו את המעיינות כך, אין ספק שתבוא הגאולה.

תדעו לכם: אתם לא יודעים כמה האור של התורה שלמדתם עד היום יכול להביא גאולה לעולם! הרב יהושע יכול לספר לכם. הוא גר ברמת גן, בתוך גוש דן עם כל המעלות שלו. תשאלו אותו כמה מתיקות וכמה אור וכמה קדושה יש בכל יהודי. כשאני מדבר עם התל

מתחברים - יצאנו לדרך. מה איתכם?

אליה חי אופן

זכות גדולה לשבת בהתוועדות המיוחדת הזאת ולהציג את הארגון החדש שלנו: ארגון 'מתחברים', שמטרתו לעסוק בענייני קירוב הלכבות לאבינו שבשמיים.

בדומה למה שאמר הרב יהושע על הניגון המיוחד שהגיע מחב"ד ועבר דרך הרב נריה זצ"ל ל"נוסח בניעקיבי", כך אנחנו רוצים לעשות גם עם דוכני התפילין המפורסמים של חסידי חב"ד - להצטרף למהפכה הגדולה הזאת ולעשות כמותה בנוסח ובסגנון שלנו.

הפעילות שלנו מיועדת כרגע בעיקר לבחורי הישיבות שדרך כלל לא יכולים להתמסר לפעולות הקירוב בצורה מלאה, ונוגעת לשעות של ימי שישי בהן אפשר לצאת לרחובה של עיר ולהציע תפילין ונרות שבת לעוברים ושבים.

העמדות שלנו הן עמדות שמחות ומעוצבות שנקראות 'נקודה של חיבור', ויש בהן בוקסה עם שירים, תפילין, חוברות של ברכות התפילין וקריאת שמע, כיפות, סוכריות, נרות שבת ועוד - הכל עם מיתוג ועיצוב ייחודי משלנו.

אצלנו,

כל מה שצריך זה רק להירשם לחתום על דוכן ולהתחיל לצאת איתו בימי שישי להתחבר אל אחינו האהובים שמחכים לנו.

כבר הזכירו כאן את מורנו ורבנו האהוב, הרב שניאור קץ זצ"ל שהתבקש לישיבה של מעלה לפני מספר חודשים, וזה המקום לומר שאת הפעילות הזו אנו עושים לעילוי נשמתו. הכל מגיע מכוחו ובהשראתו, כפי שהוא לימד אותנו שהיסוד

הראשון והחשוב ביותר של החסידות, הוא לצאת מעצמנו אל הזולת.

הרב שניאור קיים זאת בעצמו לאורך חייו בצורה יוצאת דופן, והנה סיפור מהתקופה האחרונה: בהיותו בבית הרפואה, בתקופה של טיפולים מתישים מאוד, הוא התייעץ עם אחד מהמשפיעים-חברים הקרובים שלו שאמר לו: "את המאמצים שלך בענייני רפואה אתה צריך לעשות כי זאת ההשתדלות שלך, אבל מה שה' באמת רוצה ממך זה שתשים אף אדום של ליצן ותעבור בין החדרים להציע לאנשים תפילין...".

הרב שניאור, למרות מצבו הרפואי, שמע - וכך עשה. הוא יצא החוצה, ויצא מעצמו בצורה גדולה כל כך.

רוחו הגדולה משפיעה עלינו בוודאי שאת הנקודה הקטנה שלנו נצליח לתת לאחרים - לצאת פעם בשבוע עם הדוכנים שלנו ולהתחבר לעם ישראל עם מצוות התפילין.

אסיים במילים שמתנוססות על הדוכנים: "להניח לרגע, להתחבר לנצח". זאת המטרה שלנו - להתחבר יחד לנצח נצחים בחיבור גדול שיחבר אותנו עם ריבוננו של עולם, "נצח ישראל".

לפרטים והזמנת דוכנים: mitchabrim613.co.il

הזה, ומבין שהמציאות היא כמו שהשפת אמת אומר על אברהם אבינו, שראה "בירה אחת דולקת" והכוונה היא שהבריאה דולקת ורודפת אחרי הקדוש ברוך הוא, אז הכל מתעלה. אין בעולם אינטרסים אחרים חוץ מהצימאון לה'. כשהתחברת אל המעיין שלך, תוכל לצאת וללמד תורה, וזאת תהיה כבר תורה אחרת. כשתגיד דבר תורה בחדר אוכל בישיבה, בבית, בסניף או שסתם תחבק יהודי ותסתכל עליו, כבר יקרה משהו אחר.

עסקים או בקבוק ארק

הרב יהושע: ראיתי פעם משפיע בכפר חב"ד שתפס בהתוועדות איזה חסיד שהיה עם כל הלבושים: "תגידי לי, מה אתה עושה פה? זה לא ביטול תורה?" אחר כך הסבירו לי שהחסיד הזה היה קצת בלחץ על הביטול תורה... בכל אופן, השאלה היא טובה, ואני שואל אתכם: בשביל מה באתם לפה, לאכול ולשתות? באתם כי אתם רעבים? למה באים להתוועדות?

התשובה נמצאת במניין המצוות של הרמב"ם, גדול הפוסקים. הוא מונה את סדר המצוות לפי מעלתן. מצווה ראשונה, היא מצוות אמונה בה'. השנייה, ייחוד ה'. אחר כך אהבת ה', יראת ה', עבודת ה', והמצווה השישית - מצוות דבקות בה'. זאת הנקודה שבה התחלנו - דביקה, חשיקה וחפיצה. חשיקה וחפיצה אלה מעלות עליונות של דבקות, אבל ה'דביקה' היא מצווה מדאורייתא - "ובו תדבק".

חז"ל שואלים: אפשר לדבוק בה? הרי תישרף בתוך רגע! "אש אוכלת הוא"! חז"ל עונים תשובה, שנפסקה להלכה ברמב"ם

בלי מחיצות וכלי גבולות, שמחים במיוחד מברכת שלום כזאת. אנחנו אוהבים כל אחד ואחד מישראל וכוודאי שאוהבים כל גדול וגדול מישראל. במיוחד גדולה אהבתנו לכל גדול שמלמד אותנו את הבערה של המבט על החיים האלוקיים שממלאים את כל המציאות. אשרינו שזכינו לטעימה הזאת הנפלאה הזאת! לחיים לחיים!

חתייה למגע, דרך עטיפות

הרב יהושע: תדעו לכם, לחיות חיים אלוקיים זאת איכות חיים אחרת. האמת היא שמדובר בהרבה יותר מאיכות חיים אחרת, אלה החיים האמיתיים: "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים". אם אדם איכשהו מצליח לחיות חיים אחרים, זה רק בגלל שבנסתר הוא לא יודע שהוא חי חיים אלוקיים. זאת הסיבה שרואים שחסידי חב"ד, השליחים בכל רחבי העולם, מסוגלים לאהוב יהודים מכל הסוגים והצבעים.

יש לי חבר, חסיד חב"ד מתוק מדבש. קוראים לו הרב נחמיה וילהלם, והוא שליח חב"ד בתאילנד. כולו מתוק מכף רגל ועד ראש. שולחן ליל הסדר שלו נראה בערך כמו ההתועעות פה. גם סתם ליל שבת מלא שם, אולי חצי ממה שיש כאן. היהודים שבאים עד לתאילנד, הם בדרך כלל מהסגנון של הרחוקים שעליהם הרב שמואל דיבר מקודם. הוא מסתכל על היהודים האלה, ורואה שהם מלאים אור אלוקי שמאיר בתוך נשמתם.

הוא סיפר לי שיש בתאילנד טרק אחד, טיול, שהוא הכי מפורסם. כל הישראלים עוברים את הטיול הזה, והרב נחמיה, למרות

רב, וזאת ההשוואה שלו בין התניא לנפש החיים. אני גדלתי בבית חסידי, ואבא שלי היה קשור כמו הרב נריה בחסידות חב"ד ואולי אפילו יותר, אבל הוא גם היה רחב ומלא אהבה לכל ישראל. אבי מורי ע"ה היה אומר, שאחד מספרי החסידות הכי טובים שהוא מכיר, זה הספר 'נפש החיים' של ר' חיים מוולוז'ין... החסידות באה לחיות ולהאיר את האור האלוקי שמעמיד, מאיר, מחייה וממתיק את הכל, וב'נפש החיים' ההארה הזאת נעשית באופן שאין כדוגמתו!

הרב הנזיר, כמו שנמצא לפניכם בחוברות, בתוך הפרקים על תנועת החסידות, מביא פרק על ר' חיים מוולוז'ין ומביא דברים שלו שנכתבו בעקבות ספר התניא! למרות שיש בהם גם איזו מידה של חילוקי דעות מסוימים, עדיין העיקר והתשתית של הדברים היא ההסכמה ביניהם והחזרה במילותיו של ר' חיים מוולוז'ין על הדברים שנכתבו בספר התניא.

יש יסודות שהופיעו אצל הבעל שם טוב כמעט בפעם הראשונה בצורה מחודדת ובהירה כל כך, למשל הנושאים של 'אין עוד מלבדו' ושהוא 'סובב' ו'ממלא' כל עלמין. העניינים האלה התחדדו עוד יותר בבית מדרשו של האדמו"ר הזקן, וכשלומודים את דברי ר' חיים מוולוז'ין נראה כאילו הוא מצטט את האדמו"ר הזקן בתוך 'נפש החיים'... כאן ישנם המקורות של העניין הזה, וכשראיתי את ההערות של הרב הנזיר שמחתי שמחה עצומה! עושה שלום במרומיו בין הצדיקים, הוא יעשה שלום עלינו.

אנחנו, לומדי בית המדרש בתורתה של ארץ ישראל שהיא המאסף לכל המחנות, שהיא תורה שרוצה את כל גילוי האלוקות כמו שהחסידות לימדה אותנו, עם אהבת ישראל

ובשולחן ערוך, שלדבוק בה' הכוונה היא לדבוק בחכמים ובתלמידיהם. מה עושים כדי לדבוק בחכמים? אפשר לעשות איתם פרקמטיה, כלומר, מסחר שיועיל לתלמיד חכם. יש עניין שאדם ישיא בתו לתלמיד חכם או לישא בעצמך בתלמיד חכם וכך נפסק להלכה.

מעבר לכל אלה, הדבר האחרון שנפסק בשולחן ערוך כדבקות בחכמים הוא לאכול ולשתות עם חכמים ותלמידיהם. תסתכלו מסביבכם: אתם רואים כאן חכמים ותלמידיהם? כן. אז תאכלו ותשתו! אתם חושבים שלשתות עם תלמידי חכמים הכוונה למיץ פטל? מה פתאום! זה לא נקרא לשתות. לשתות הכוונה לייין. אם אתה מרוסיה אז וודקה, ואם אתה ממרוקו תשתה ארק מהבבא סאלי. איך אצלכם אומרים ערק, עם ע' או עם א'? ערק בע' ראשי תיבות עושה רצון קונו. למה בארץ ישראל פתאום כולם כותבים עם א'? כי בארץ ישראל הפירוש הוא אוהב רצון קונו.

תראו איזה פלא פלאים - באתם לפה, ואתם זוכים לקיים את המצווה השישית בחשיבותה - לדבוק בתלמידי חכמים. ברור שחוץ מזה גם לומדים פה אמונה וייחוד ה' ואהבת ה', אבל הבסיס היא המצווה של אכילה ושתייה להידבק עם החכמים ותלמידיהם, שעל ידי זה אנחנו דבקים בה'! לחיים!

בין ליאדי לוולוז'ין

הרב יהושע: שרנו קודם את ניגון הדבקות שהרב נריה זצ"ל חיבר ליידי נפש, והפך אותו להיות הכניסה לקבלת שבת בציונות הדתית. אספר לכם שיש כאן היום עוד חיבור נפלא בין הציונות הדתית לחסידות.

אחד משלושת גדולי תלמידיו של מרן הרב קוק זצ"ל, הרב הנזיר, כתב ספר גדול ומופלא בשם 'קול הנבואה'. בספר הזה הוא סוקר את כל חוכמת ישראל לכל פניה וצדדיה. הספר יצא בחיי הרב הנזיר, כשחלק אחד היה חסר. החלק הזה כולל בתוכו כמה וכמה פרקים על תנועת החסידות. הם נכתבו ונשמרו בכתב יד קודשו של הרב הנזיר ולא יצאו לאור. הרב הנזיר חשש שהם ייצרו מחלוקת, אז הוא השאיר אותם גנוזים.

אחרי הרבה שנים, בנו הרב שאר ישוב זצ"ל, שהיה רבה של חיפה, אמר שכבר השלום התרכה בעולם ואפשר להוציא את הפרקים האלה לאור. הביאו לנו כאן מהחבורות האלה כדי לטעום מהאור המתוק הזה. אתם יכולים לראות איך הרב הנזיר כותב בתמצית את עניינה של תורת החסידות, בדרך עבודתו הפלאית ממש, וכדרכו בקודש בהערות למטה מובאים מקורות רבים לסקור את הנושא בדייקנות שאין כדוגמתה.

יש כאן עוד פרקים נוספים, אבל יש כאן עניין אחד שבעיקר עליו שמחתי מוצא שלל

תשמעו טוב ותפתחו את הלב - ר' ישראל אמר: אם פעם אחת, ליהודי אחד, יהיה הרהור תשובה אחד - כל מה שהלכתי וטרחתי, הכל היה כדאי. ואחר כך הוא הוסיף ואמר: "אפילו אם היהודי הזה שהרהר בתשובה, יהיה אני בעצמי..."

כשיהודי הולך להפיץ אור אלוקי, יש חשש גדול שהראשון שיחזור בתשובה יהיה הוא בעצמו. לא נורא, אפילו זה טוב. ברור שגפרור שלא הדליקו אותו, לא ידליק שום דבר. צריך להיות נר בוער, "נר ה' נשמת אדם", שחלק אלוקה בוער בקרבו, ואז הוא יוכל להדליק אחרים.

בכל אופן, סליחה שאני מנצל אתכם כדי לדבר על עצמי - אם באתי לכאן ויצא לי הרהור תשובה אחד, כבר אני חייב לכם תודה ממעמקי הלב. באתי לכאן וזכיתי לראות כל כך הרבה אנשים שהתכנסו מפני שצמאה נפשם לאלוקים. וכי אפשר לי להתאפק ולא לעשות תשובה? איזו זכות יש לנו כאן לשים לב אל הנשמה, שלפעמים מרוב עניינים ואפילו מרוב עבודת ה' שוכחים אותה. יש המון מה לעשות בחיים, וזה הזמן להיזכר בצמא, ברצון ל'דביקה חשיקה וחפיצה'. כאן רוצים להיזכר באש של נר ה' נשמת אדם ולכן באים כולנו יחד, נעשה ונשמע אמרו כאחד. ואם כל מה שזכינו כאן היה רק הרהור אחד של דבקות בה', הכל היה שווה. כל אחד שיש לו הרהור כזה, יעשה חסד עם כולנו וידליק אותנו יחד אתו. לחיים!

**ירדתי לקרקע
וחשבתי שאני
צריך להגיד
לאשתו מה
המצב. דפקתי
שוב בדלת,
וכשהיא פתחה
לי אמרתי לה
שאני חושב שר'
שלמה חיים
עוד לא התחיל
להתפלל...
אז היא חייכה
ואמרה: "כן,
זה קורה לו
לפעמים"...**

סלנטר היה ענק שבענקים, וך שבזכים וצדיק שבצדיקים. הוא היה שליח ברמ"ח ושס"ה, והיה הולך מעיירה לעיירה ללמד תורה ומוסר. מישהו פעם שאל אותו: אתה כבר יהודי מבוגר שבקושי יכול ללכת, יש לך אלפי תלמידים, תשלח אותם במקומך! למה אתה מכתת את רגליך?

שלא היה שם אף פעם, יודע בעל פה את כל המסלול. איך זה יכול להיות? הוא הסביר לי כך: "כל אחד שמגיע אלי לבית חב"ד, אני יודע שהנשמה שלו היא חלק אלוקה ממעל, אבל היא עטופה ומסתתרת ויש לה תנאי - אם אתה רוצה לגלות אותי, אתה צריך לבוא דרך העטיפות שלי. ככה אני ארגיש שאתה אוהב אותי באמת". כך כל אחד שמגיע לשם ועושה את הטרק הכי מפורסם, הרב נחמיה מבקש ממנו לספר איך היה. בגלל שזה טיול כל כך מיוחד, והבן אדם בטח חלם וחסך כסף ודיבר עם חברים לקראת זה, הבן אדם מגיע לשם אחרי הטרק כשהוא כולו התפעמות והתרגשות, ואם מישהו מבקש ממנו לספר, הוא ישר מרגיש שיש כאן מישהו שמבין אותו ומתעניין בחוויות הנפלאות שלו...

הרב נחמיה סיפר לי על זה לפני עשר שנים בערך, וכבר אז הוא אמר לי שהוא שמע את הסיפור על הטיול הזה כבר 648 פעמים... כל פעם, בין חצי שעה לשלושת רבעי שעה של סיפור, אז הוא כבר לא יכול לשכוח את הדרך של המסלול הזה. הוא יכול ללכת אותו בעצימת עיניים, למרות שהוא עוד לא היה שם אף פעם. בגלל שהוא מאמין לגמרי בחלק אלוקה ממעל ממש שנמצא בתוך היהודי, הוא מוכן לדבוק בו דרך הלבוש הנוכחי שלו, ואז החלק האלוקי ממיס לגמרי כל התנגדות שהיא. כשמסתכלים ורואים את החלק אלוקה של היהודי, גם הוא מתחיל להאיר בעצמו את האור הזה.

מספרים על ר' ישראל סלנטר, שלמרות היותו גדול הדור לא הפסיק לטרוח ולהסתובב ברחבי ליטא ממקום למקום כדי לומר שיעורי מוסר. היו כמה חילוקי דעות כדרכה של תורה בין עובדי ה' בדרך החסידות לבין העובדים בדרך המוסר, אבל ללא ספק רבי ישראל

רק אל תקפאו לי כאן

הרב שבתי סלביטצקי: לחיים לחיים! יש ששואלים למה אומרים בהתוועדות לחיים.

אני אספר לכם. אני בא ממשפחה ליטאית, וכשבאתי בפעם הראשונה לכפר חב"ד, הלכתי למשפיע ר' שלמה חיים קסלמן שבוודאי שמעתם עליו. הוא היה יהודי חסידי בלב ונפש. הייתי אז תלמיד בשיבת 'קול תורה' אצל רבי שלמה זלמן אורבך, וביום שישי התלמידים היו נוסעים לחוף שרתון בתל אביב. אני שמעתי באותו זמן על ר' שלמה חיים, והחלטתי שבמקום לנסוע לים אלך לראות אותו... בזמנו זה היה סיפור שלם, לרדת מכביש ירושלים-תל אביב ולתפוס טרמפים, וכך הגעתי לכפר חב"ד.

שאלתי איפה גר ר' שלמה חיים, כי בשיבה לא היה אף אחד - כולם הלכו ל'מבצע תפילין', לא לשרתון - ומישהו הראה לי להיכן ללכת. כשהגעתי אליו הביתה דפקתי בדלת, והרבנית פתחה לי. שאלתי אם אפשר לדבר עם ר' שלמה חיים, והיא אמרה לי שהוא מתפלל... זו כבר הייתה שעת בוקר מאוחרת, לא הסתדר לי כל כך שהוא עוד מתפלל עכשיו. יצאתי החוצה עם שאלה, מה יש להתפלל כל כך הרבה זמן? כמה זמן כבר אפשר להתפלל?

בחוף ראיתי פח אשפה שעמד ליד הבית, פח שהיה עשוי באמת מפח - כמו שהיה פעם. הזויתי את הפח קרוב לחלון, ונעמדתי עליו כדי לראות מהחלון מה קורה בפנים. ראיתי שולחן קטן שמונחת עליו שקית של טלית ותפילין שעוד לא פתחו אותה, ויהודי עם זקן לבן מסתובב ורוקד מסביב לשולחן, כשהוא שר את הניגון "אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו". בערך רבע שעה הסתכלתי עליו כשהוא כך רוקד, עד שהבנתי שהוא בכלל עוד לא התחיל להתפלל שחרית...

המתנגד שבי התערער והתחלתי עם הקושיות: 'עוד מעט כבר חצות היום, כמה זמן עוד ייקח לו עד שהוא יתפלל?' ירדתי לקרקע וחשבתי שאני צריך להגיד לאשתו מה המצב. דפקתי שוב בדלת, וכשהיא פתחה לי אמרתי לה שאני חושב שר' שלמה חיים עוד לא התחיל להתפלל... אז היא חייכה ואמרה: "כן, זה קורה לו לפעמים"... זאת הייתה הפגישה הראשונה שלי עם ר' שלמה חיים, ואני מספר לכם עליה רק כדי שיהיה לכם קצת רקע מי היה היהודי הזה.

אחרי זמן מה באתי להתוועדות עם ר' שלמה חיים וראיתי שאומרים לחיים, מה שלא היה דבר רגיל אצל בחורים ליטאים. שאלתי את ר' שלמה חיים למה אומרים 'לחיים' על משקה, הרי אפשר לקחת מים ולהגיד 'לחיים'. למה צריך דווקא משקה? הוא ענה לי, שכשלוקחים מים ושמים אותם בפריוז, מה קורה? הם קופאים ונעשים קרח. המים מושפעים ממה שקורה בחוף. לעומת זאת, וודקה או וויסקי, גם אם אתה שם אותם עמוק בפריוז לא קורה להם כלום... הם נשארים אותו דבר, ואולי רק נעשים יותר משובחים... ר' שלמה חיים אמר לי: "העולם הזה הוא קר כמו קרח. אנחנו אומרים לחיים על משקה כדי שתמיד אדם יישאר כמו שהוא באמת, ולא יתרשם

מהקור בחוף...".

חבר'ה! בואו נגיד לחיים, ונצא קצת מהגבלות שלנו. לחיים לחיים!

כל מוסקבה שלי!

הרב שבתי: אספר לכם עוד סיפור. פעם היה חסיד בשם ר' פיניע אלטהוויז. הוא היה יהודי חסידי שגר בתל אביב ועשה הרבה פעולות חשובות. המיוחד אצלו היה שהוא גם היה מאוד פתוח עם הרבי. בדרך כלל נכנסים לרבי ביראת כבוד גדולה, אבל הוא היה פתוח, דוגרי כזה. פעם אחת כשהוא בא לרבי, הרבי תבע ממנו למה לא עושים מספיק כדי לקרב יהודים ולהפיץ יהדות. הרבי אמר לו שילמדו מהרבי מצאנו. הרבי מצאנו היה רב פעלים, הקים את בית הרפואה בנתניה, את השכונה של קרית צאנו ועוד הרבה דברים.

ר' פיניע הרהיב עוז ואמר לרבי: "רבי, מותר לי להגיד משהו?" הרבי ענה שכן, אז הוא אמר: "הרבי מצאנו שולח לפעילים שלו צ'קים, אבל הרבי שולח משקה!..." הרבה פעמים כששליח פתח בית חב"ד או הקים ישיבה או מוסד אחר, הרבי נתן לו בקבוק משקה ככרחה להצלחה, ולעתים רחוקות מאוד הוא גם שלח כסף. לעומת זאת, הרבי מצאנו אסף באמריקה כסף ושלח למי שהיה צריך בשביל להקים מוסדות.

הרבי שמע את מה שר' פיניע אמר וחייך. היה נראה שהוא מאוד נהנה ממנו. אחר כך ר' פיניע יצא החוצה מחדרו של הרבי, ופגש את ר' מגדל פוטרפס ושאל אותו: "מה שאמרתי לרבי היה חוצפה?" בתגובה, ר' מגדל אמר לו: "אני אסביר לך למה הרבי שולח משקה".

הוא סיפר, שבזמן של הרבי הרשב"ב, כאשר הרבי הריי"צ עוד היה בחור, הייתה פעם התוועדות של החסידים במוסקבה בנוכחותו, והמשקה נגמר באמצע. השעה הייתה כבר אחרי שנים עשרה בלילה, ואז היה אסור לפי החוק לצאת לרחוב. שאלו מי מתנדב לצאת להשיג עוד משקה, והיחיד שהתנדב היה הרבי הריי"צ. עברה שעה, שעתיים שלוש - וכולם כבר נכנסו ללחץ מה קרה עם הבן של הרבי. בסוף הוא הגיע פתאום, וכששאלו אותו אם הביא משקה, הוא אמר שלא מצא משקה אבל הביא סיפור...

מה היה הסיפור? הוא עבר בין חנויות של משקה אבל הכל היה סגור. הוא המשיך ברחוב, וראה שיכור שוכב בצד הדרך ומחזיק בקבוק משקה. הרבי סיפר שביקש מהשיכור שימכור לו את הבקבוק תמורת רובל והוא סירב. הרבי אמר לו שני רובל - לא. שלושה? ארבעה? חמישה? לא מסכים. הרבי אמר לו: אני אתן לך חמישה רובל וגם זוג מכנסיים! עם הסכום הזה תוכל לקנות מחר חמישה בקבוקים... אמר לו השיכור: "ילד, אתה לא מבין? אם תיתן לי חמישה רובל - יהיו לי חמישה רובל. אבל אם אני שותה את המשקה - כל מוסקבה שלי!..."

ר' מגדל סיים ואמר: הרבי לא שולח כסף אלא משקה, כי כל יהודי בהתוועדות צריך לומר שכל העולם הזה שלי. "בשבילי נברא העולם", עלי עומד הכל. לחיים!

למה עזבתני?!

הרב שבתי: מעניין לעניין, הייתי פעם בהתוועדות של ר' מגדל פוטרפס, ומישהו

שבת בגלל ה'סטאק' הזה.

תשמעו, אני סיפרתי את הסיפור הזה כבר כמה פעמים, ובדייק לפני שבאתי לכאן ראיתי ברחוב חסיד סאטמר. הוא עבר מהצד השני של השדרה וצעק לי: "יהודי לא תקוע!" העניין הזה חדר לאנשים פנימה. אם משהו לא מסתדר, שם זה המקום שצריך להיות בו. לחיים!

כלי עבודה לצדיקים

הרב יהושע: הרב שבת, יש לי סיפור בשבילך. הייתי בשבת פרשת כי תבוא במלון שבע הקשתות על הר הזיתים, שצופה את פני המקום אשר יבחר ה'. הייתה שבת עם משפחות של חטופים ופצועים, שארגנה משפחת גולדברג היקרה, והביאו לשם את החזן ישראל פרנס שילוה את השבת. בסעודה שלישית הוא סיפר שכמה שבועות קודם לכן הוא ליווה שבת דומה במלון אחר, ובמהלך השבת ניגש אליו חסיד בעלז שחשב שהוא המשגיח כשרות. הוא התחיל לשאול אותי שאלות, ואז הוא ענה: "אני לא המשגיח, אבל אקח אותך אליו". המשגיח היה חסיד חב"ד, ואותו הבלוער שאל: "אתה חסיד חב"ד? לפני השאלות על הכשרות אספר לך סיפור". בצעירותו, אותו חסיד ששמו פייש, היה שותף עם חב"דניק אחד בביזנס. בדרך כלל העסקים היו בארץ, אבל פעם אחת הם היו צריכים לנסוע לניו יורק. השותף החב"דניק ביקש שילכו להתפלל אצל הרבי, אבל הוא לא רצה: "יש הקדוש ברוך הוא אחד ורבי אחד, והוא נמצא בבעלז בירושלים!" השותף לא ויתר עד שהוא השתכנע.

כשסיימו להתפלל מנחה, הם עברו לומר שלום לרבי. כשהגיע התור של פייש, הרבי עצר אותו וביקש שיחכה לו כמה דקות. המזכיר לקח אותו ליד החדר של הרבי ושם הוא חיכה כחצי שעה, כשהוא על קוצים ובכלל מצטער שבא לפה. כשהרבי הגיע בסוף, הוא אמר לפייש: "יש לי משהו להראות לך", והוציא מכתב. "אולי אתה יודע של מי כתב היד הזה?" הוא הסתכל וזיהה את כתב היד של אמא שלו... הרבי נתן לו לקרוא, והוא ראה שאמא שלו שלחה את המכתב כשהייתה על ערש דווי, וביקשה מהרבי שבגלל שהיא לא תזכה להמשיך לגדל את הילדים, שהוא יתפלל על הילדים שיגדלו יראי שמים וחסידים עובדי ה'. כל השמות של הילדים היו כתובים שם, וגם השם שלו. כנראה האמא חשבה שיש יותר מרבי אחד בעולם...

בכל אופן הוא התרגש מאוד, ושאל אם הוא יכול לקחת את המכתב כדי להראות למשפחה. הרבי ענה לו: "אני לא יכול, כי זה כלי העבודה שלי. בערב יום כיפור אני מוציא את המכתב הזה, ואני קורא לקדוש ברוך הוא את המכתב ואומר: 'רבש"ע, ראה איזה אימהות יש לך בעם ישראל!' עם אימהות כאלה אפשר לבוא ליום כיפור. לחיים לחיים!"

השאלה שלה הייתה למה - "בשביל מה". מה המסר שאתה רוצה שאני אבין? מה מוטל עלי לעשות כעת? אם בן אדם בחיים שלו מרגיש לפעמים העלם והסתור, הוא צריך לדעת שהקדוש ברוך הוא נתן לו מיקום של GPS, מכוון אותו ואומר לו: "זה המקום שלך לעבוד. עכשיו אתה צריך לחשוב מה ללמוד מזה ואיך להתרומם מזה".

סיפרתי לכם בעבר כמה פעמים, אבל את הסיפור הזה צריך להכניס לעצמות. לפני עשרות שנים היה כנס של נשות חב"ד בארה"ב שהתקיים בדטרויט. קבוצת נשים מניו-יורק נסעה לשם לכמה ימים, והן היו צריכות לחזור ביום שישי. כשהגיעו לשדה התעופה התבטלה. עמדו שם המוני נשים מודאגות - איך הן יגיעו הביתה, ומה יהיה אם לא יספיקו לחזור לשבת... כמוכן, הן התקשרו תכף לחדר המזכירות של הרבי, וביקשו מהמזכיר שידווח לרבי שהן תקועות - Stack באנגלית - בשדה התעופה בדטרויט.

המזכיר נכנס לרבי וחזר אחרי כמה רגעים. התשובה שלו הייתה שהרבי שואל מה פירוש 'סטאק'? הן התחילו להסביר מה הכוונה, והמזכיר התחיל לצחוק ואמר: "הרבי באמת לא יודע מה זה 'סטאק'? הרבי אמר שיהודי אף פעם לא תקוע. אם אתן שם, זה בגלל שיש לכן שליחות בדטרויט! לכו לחפש נשים יהודיות בשדה התעופה, תחלקו להן נרות שבת. יש אוניברסיטה ליד שדה התעופה, גם שם יש סטודנטים יהודים. תדברו איתם על שמירת שבת".

באמת הן הבינו את העניין, השאירו בצד את כל המזוודות, הוציאו נרות שבת קודש לחלוקה ומצאו הרבה לקוחות ב"ה. אחרי שלוש שעות של פעילות הודיעו להן שהטיסה יוצאת לדרכה, וכולן חזרו הביתה לשבת. ותדעו לכם, עד היום יש משפחות ששומרות

שאל אותו איך מסתדר הצורך להיות בביטול גמור עם מה שאמרו חז"ל שכל יהודי צריך לומר "בשבילי נברא העולם". לא אשכח, היה שם בחור אמריקאי ג'ינג'י שהתארח לישיבה, וכששמע את השאלה הוא אמר כך בשקט לחבר שעמד לצדו: "הייתי אצל הרבי ב'יחידות' ושאלתי אותו את השאלה הזאת...". אלה שעמדו סביבו שמעו את זה עד שהדבר נודע גם לר' מנדל עצמו, וכמובן כולם התעניינו מה הרבי ענה על השאלה הזאת.

באותו רגע ר' מנדל עצר את הבחור, נעמד, חגר את עצמו בגרטל והסביר שצריך להתכונן לפני ששומעים תשובה מהרבי. זה לא לשמוע סתם עוד ווארט וגמרנו. צריכים להכין כלי כדי לקבל את מה ששומעים. אגב, גם בחור שבא להתוועדות צריך להרגיש כלי ריק שמוכן לקבל, כמו שאמר אלישע הנביא לאישה להכין הרבה כלים: "כלים ריקים אל תמעיטי".

ובכן, הבחור נעמד וכולם קמו כדי לשמוע את ההסבר שהיה כך: 'עולם' הוא מלשון העלם. 'בשבילי נברא העולם' - הכוונה היא שאדם צריך לדעת שבתוך כל העולם וההסתור שהוא מרגיש בחיים שלו, שם נמצאת השליחות שלו. דווקא שם שוכנת הנקודה שבשבילה נבראת. יהודי לא נברא בשביל הזמן בו מתחשק לו ללמוד ולהתפלל. הוא נברא דווקא לאותם זמנים שבהם לא מתחשק לו. בשביל הזמן של העולם הוא נברא, ועיקר השליחות שלו היא להכניס קדושה גם במקום של חושך.

יש אצל חסידים דבר מאוד עמוק. אנחנו יודעים שכאשר אסתר נכנסה לאחשוורוש נסתלקה ממנה רוח הקודש. היא שאלה "א-לי א-לי למה עזבתני", כלומר, למה הסתלקה ממני רוח הקודש? אצל חסידים אומרים, שחם ושלוש לומר שהיא שאלה 'למה'. 'למה - יאמרו הגויים! יהודי לא שואל למה הקדוש ברוך הוא עושה מה שעושה.

עכשיו תורנו!

כי בליבנו אש!

איתי אסמן

אהוב! האמן! קרב! התקרב! הזמן שבת!

שדר: חבנק! למד! למד! חסרו הפיץ: חבנק! חסרו הפיץ: חבנק! חסרו הפיץ: חבנק! חסרו הפיץ: חבנק!

גיבורים ברוח וגם במלחמה. יש לנו עוד הרבה מה להתחזק בגבורת הרוח במלחמת התרבות, אך אנחנו במגמת התחזקות. הגבורה של ישראל יכולה לינוק רק מהקודש, אחרת היא לא תחזיק מעמד. הרב קוק כותב עוד משפט על חודש כסליו: "גבורת אמת תימצא, רק במקום שאור אלוקים שמה". יכולה להיות גבורה זמנית, כמו גבורת החלוצים, או גבורה של חיילים במלחמה. אך היא לא נצחית. כמובן שהיא חשובה מאוד ויש בה תועלת, וגם תועלת זמנית חשובה - אך אנחנו שואפים לגבורת אמת, גבורה שתהיה בכל מכלול החיים ולאורך כל החיים, וגבורה כזו יכולה להיות רק מתוך חיבור אל הקודש ואל הקב"ה.

בימינו, יש דור של נשמות צמאות, צמאות לקודש, לתוכן של משמעות אלוקית בתוך חיי המעשה. את חיי החול הם מכירים היטב, אך את נשמתם הם לא זכו להכיר. חג החנוכה זה הזמן להאיר את הנשמות. לדבר על הפך הקטן שלא נטמא ושעולם אי אפשר לטמא אותו. בעומק העניין, הסיבה שכל כך הרבה יהודים חוגגים את החג הזה, משום שבתוכם פנימה הם מאמינים שיש נשמה קדושה שלעולם לא תיטמא. אך התודעה הגלויה שלהם לא נמצאת שם, מעולם לא סיפרו להם מה המשמעות של להיות יהודי, וכמה ה' אוהב אותם ומשגיח עליהם, שהוא מקור הכוח והכשרונות שלנו, וממנו אנחנו מקבלים כוח וגבורת אמת.

או לפני כל הדלקת נרות שאנחנו עושים בעבודה, במילואים, ועם השכנים - נגיד רעיון קצר על הנשמה הישראלית, על הקודש והחול, נחבר את האילנות לשרשים שלהם. בואו נזמין את השכנים להדלקה בבית, נרוםם יחד עם אור הנרות שנתחבר לתוכן הקדוש של החג. ב"ראש יהודי" יש מיזם שיפורסם מתחת למאמר. שנוכה להאיר את נשמות ישראל.

איתי אסמן
asmanitai@gmail.com

ביום ראשון הקרוב בערב יחול חג החנוכה. זהו החג שהכי הרבה יהודים מציינים אותו, אחרי ליל הסדר בחג הפסח. רוב מוחלט של עם ישראל ידליק נרות חנוכה, חלקם הגדול יעשה זאת בברכה. לא רק בבתיים אלא גם בגנים, בבתי הספר והתיכונים החילוניים מציינים את החג הזה באכילת סופגניות ושירי חנוכה.

מה הסיבה שהחג הזה כל כך תפס בעם ישראל? יחד עם הברכה על הנרות בהזכרת שם שמייים.

הרב קוק זצ"ל כתב חיבור קצר שכולל מספר מילים לתיאור כל חודש בשנה כדי לעמוד על מהותו, וכך הוא כותב על חודש כסליו: "הברק האלוקי שבנשמת החשמונאים נתפוצץ לניצוצות, כשיתקבצו לאבוקה אחת, ישוב להגלות". החשמונאים כידוע היו צדיקים גדולים וגיבורים גדולים. הם ידעו להלחם בצורה מקצועית ומתחכמת נגד הצבא היווני וגם ידעו להלחם נגד הדעות הזרות והתרבות המרושעת של היוונים הרשעים ואלו שהלכו בעקבותיהם.

הם גם השיבו לנו את מלכות ישראל וגם הדליקו נרות בבית המקדש. המלכות והקדושה היו מחוברים יחד. לא הייתה אצלם הפרדת דת ומדינה. המדינה הייתה יהודית וגם התרבות הייתה יהודית. לאחר עשרות שנים לצערנו הדעות הזרות החלו לחלחל ולאחר מכן איבדנו גם את המלכות וגם את בית המקדש. כשיצאנו לגלות, הברק האלוקי שבנשמת החשמונאים נתפוצץ לניצוצות - לא היה יותר גבורת הגוף וגבורת הקודש ביחד. מצאנו אנשים חזקים בגוף אך חלשים ברוח, או אנשים שחזקים בתורה אך חלשים בגוף. גם בקום המדינה היה מגזר שקידש את החול והתרחק מהקודש ומגזר שקידש את הקודש והתרחק מהחול, אלו שאריות של קללת הגלות, הפירוד בין הקודש והחול. כי בעם ישראל גם לחול יש ערך בכך שהקודש חל בתוכו. ואם החול קטן גם הקודש שיחול בו יהיה קטן. אך בסופו של הברק האלוקי להתגלות, בחזרתנו לארצנו. גם בדורנו יש חשמונאים,

גבורה וקדושה במדינת ישראל

גם אתם יכולים להפיץ תורה! להצטרפות לצעירי ראש יהודי 052-300-3900

להצטרפות לקבוצת ווטאפ
של טיפ יומי לקירוב
נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה!
להצטרפות לצעירי ראש יהודי
052-300-3900

מכירים בעלות תשובה או בדרך הפנו אותן
למדרשת שושנת אביב בתל אביב.
יעל 053-367-3434

10 ספרי קומיקס ילדים "הגיע הזמן"

ב-485 ₪ כולל משלוח עד הבית

להזמנות: www.roshy.org 052-5665005

אמורה היסטוריה יהודית

ארכים

רוצה להיות שותף/ה בהפצת אור החנוכה?

דרושים מתנדבים להדלקת חנוכיות ברחבי תל אביב

לפרטים: 052-5665552

להקשיב לקול הפנימי

שיטת 'דמיון נובע' הוכיחה את עצמה ככלי עוצמתי וישיר לליבת הנפש, ומאפשרת למטופלים לגלות תובנות עמוקות מתוכם. כעת, בעקבות הצלחת סמינר הקיץ, יוצא לדרך סמינר חורף שמיועד למטופלים מנוסים שמוזמנים להצטרף ולהעשיר את הקליניקה שלהם בכלים שמשנים חיים וגורמים למטופלים להיות הגרסה הכי טובה של עצמם // יוסי אשרי

ישט 'דמיון נובע' פועלת בהצלחה מזה כשלושים שנה, ובמהלך תקופה זו צברה מוניטין רב וניסיון עצום. "עברו דרכנו אנשי מקצוע ממוגון תחומים: פסיכולוגים, עובדים סוציאליים, יועצים חינוכיים, רבני קהילות, ומטפלים אלטרנטיביים מכל הסוגים", מפרט ד"ר עמית קדם, מייסד השיטה. "היתרון המובהק של 'דמיון נובע' הוא הגמישות הרבה הטמונה בה, מה שמאפשר להתאים אותה כמעט לכל סיוטאציה טיפולית ולשלב אותה בכלי עוצמתי בתוך שיטות קיימות".

בעוד שהלימודים הקלאסיים והמקיפים בשיטת 'דמיון נובע' מתקיימים לאורך השנה במסגרת המכון, בעקבות ביקוש הולך וגובר נערך בקיץ האחרון סמינר מיוחד המיועד למי שמבקש ללמוד את השיטה באינטנסיביות מוגברת. "פנינו לאנשים שהם כבר מטפלים מנוסים, אך אינם פנויים להתחייב למסלול לימודים שנתי ארוך. הם רוצים לבוא לשלושה ימים מרוכזים, לקלוט את יסודות השיטה לעומק, ומשם להמשיך ולהטמיע אותה בקליניקות שלהם בעצמם", הוא מאבחן את הצורך שענה עליו הסמינר.

גישה ישירה לשורש

כעת, בעקבות ההצלחה הגדולה של סמינר הקיץ והביקוש הרב שהגיע בעקבותיו, צפוי לצאת לדרך בקרוב סמינר חורף נוסף, המתוכנן גם הוא להימשך שלושה ימים מרוכזים ועוצמתיים. "פעמים רבות קורה שמטפל מגיע בטיפול למוקדי קושי ספציפיים, בהם הוא מרגיש שיש 'חסימה' עמוקה אצל המטופל שלו, והוא אינו יודע כיצד לגשת אליה. השיטות הרגילות שבהן הוא משתמש אינן מספיק יעילות או אפקטיביות במקרים אלה", מתחדד קדם את הצורך המקצועי שהסמינר בא למלא.

"היתרון הייחודי שלנו הוא שבעצם מתאפשרת כניסה ישירה לנפש דרך שער הדמיון. המונחה עצמו מזהה באופן אינטואיטיבי היכן נמצאת החסימה שלו, והוא גם מגלה מתוכו, בכוחות עצמו, כיצד הוא יכול לפתור אותה. במקום שהמטפל או המנחה יצטרך לבצע כל מיני 'להטוטות' טיפוליות כדי לפתור עבור המונחה שלו את הבעיה, הוא יכול להעביר אליו את המפתח להקשבה הפנימית

העמוקה. וכשזה בא מבפנים, מתוך עולמו הפנימי של המטופל, זה גם מתקבל בצורה הרבה יותר שלמה וטבעית, וגם בצורה הרבה יותר מדויקת ועוצמתית. זו שיטה שהולכת ישר לנקודה, ישר לשורש הבעיה".

במהלך ימי הסמינר יחוו המטפלים המשתתפים הדגמות חיות, יצפו בתהליכים טיפוליים מלאים ומצולמים של העברת תהליכים בשיטת 'דמיון נובע', ויחד עם הצוות המנחה יתחוו את התהליכים לעומקם. "הם יראו באופן ברור את ההשפעות המיידיות ואת היתרונות הפרקטיים של השיטה. תהיה להם התנסות מעשית של עבודה עצמית בתוך הימים האלה, כשהם מעבירים תהליכים בוגות אחד לשני. הם מקבלים ליווי מהצוות הכי כביר של המכון; כלומר - ממני, מייסד השיטה, ומנוריאל אהרון, מנהל המכון. אנחנו ממשיכים ללוות אותם בהמשך הדרך ומסייעים להם בתהליך ההטמעה המעשית בתוך הקליניקות שלהם, ומלמדים אותם כיצד לשלב את הכלים החדשים בשיטות הטיפוליות השונות שבהן הם כבר עובדים".

"הסמינר מיועד במיוחד לאותם אנשים שכבר מכירים שפה טיפולית, שרוצים לבוא בצורה ממוקדת מאוד, לקבל את עיקרי היסוד של השיטה, ולהיות חלק מקבוצה איכותית של מטפלים עמיתים", הוא מחדד ומסכם את קהל היעד. "הרבה פעמים בקורסים השנתיים מגיעים אנשים שאלה הם הצעדים הראשונים שלהם בעולם הטיפול, והם צריכים הקדמה והנחה בסיסית. כאן יש לנו קבוצה איכותית, הומוגנית, של מטפלים שמכירים היטב את השפה, ומביאים איתם כבר ידע וניסיון טיפולי עשיר. הם מקבלים תמונה שלמה ומלאה של כל התהליך הטיפולי, יחד עם כל הכלים הפרקטיים. וחשוב מכך: אחר כך הם מקבלים ליווי ותמיכה לכל אורך השנים, גם במפגשי המשך תקופתיים, וגם מענה שוטף לשאלות מהצוות המקצועי הכביר של המכון".

סוד הזיכרון הפנימי

מה עומד בבסיס סוד ההצלחה של שיטת 'דמיון נובע'? ד"ר עמית קדם מסביר זאת באמצעות משל תעיק: "הגמרא במסכת נידה מספרת שלפני שירדנו לעולם, לימדו אותנו

את כל התורה כולה - כלומר, את כל מה שאנו צריכים לעשות ולהשיג בחיים האלה. ידענו בדיוק מהי שליחותנו כאן. אך ברגע הלידה, מלאך סוטר על פינו ומשכיח מאיתנו הכל. החיים שלנו הם למעשה מסע שלם של חיפוש האבדה הזאת: מהי התורה שלי? מהי השליחות שלי? הידע הזה קיים עמוק בתוכי, רק שנשכח. לכן, עיקר העבודה היא לחזור ולהזכר".

לדבריו, הרעיון המרכזי הוא שאנחנו לא צריכים גורם חיצוני שיאמר לנו מה נכון ומה טוב עבורנו. עלינו להפנות את השאלות פנימה וללמוד להקשיב לתשובות שעולות ממעמקי הנפש. קדם מדגים זאת באמצעות צמתים משמעותיים בחיים: בחירת בן זוג, מקצוע, או מקום מגורים. כשיש אין סוף אפשרויות, הבחירה הנכונה מתאפשרת רק כשאנחנו פוגשים משהו ש"שייך" אלינו באמת. "כשזה קורה, משהו בתוכנו מתעורר, מתחיל להיזכר: 'זה שלי, זה נכון ליי', הוא מסביר. "זהו זיכרון עמום שעומד מול כל ה"שכלים החיצוניים" של העולם, שאומרים לנו 'מה יגידו' או 'איך זה ייראה'. ככל שאדם מסוגל לעצור את הרעש החיצוני ולאפשר לזיכרון הפנימי הזה להתחדד - זהו הדיוק מה שכלים של 'דמיון נובע' מאפשרים - הוא מצליח לזהות למה הוא שייך לבחירות מסוימות. היכולת להקשיב לצו הפנימי הזה, באופן שעוקף את ההיגיון החיצוני, היא המפתח לבחירות נכונות בכל תחומי החיים, מהגדול ועד הקטן ביותר".

משב רוח רענן

הסיפורים של המטפלים שהשתתפו בסמינר האחרון, מדברים בעד עצמם: "אני פסיכולוגית הרבה שנים, למדתי הרבה כלים לאורך הדרך. אני תמיד מחפשת כלים שיגיעו לרובדים עמוקים יותר, כי מהניסיון שלי רק דיבור לא מביא לתוצאות מספקות טובות מבחינתי, ולכן אני תמיד מחפשת כלים עמוקים יותר, וזה מה שהביא אותי לדמיון נובע", משתפת באטרונו, אהרוןובין, פסיכולוגית שיקומית. "הרגע שהכי נגע בי בסמינר זה הרגע של הדגמה, שבעצם התנדבתי. עשו עליי הדגמה. זה היה מאוד חזק, מרגש, מטלטל, פותח את הראש. זה היה פשוט רמה אחרת, ממש. מומלץ

בחום. יש פה פשוט גישה מעמיקה, עמוקה, שהיא פשוט מגיעה בול למעמקי הנפש, ויכולה לעשות שינוי במקום שבו שיטות אחרות נכשלו. אני חושבת שזה ממש רוח רענן, ומומלץ בחום לכל מי שרוצה להעשיר את ארגו הכלים שלו".

"20 שנה אני עוסק בטיפול, החל מפסיכותרפיה דינמית, CBT וכדומה. הגעתי לפה כי הרגשתי שחסר לי איזשהו כלי בסיסי מאוד. דווקא המפגש פה עם הדמיון הנובע נתן לי את המענה למה שחיפשתי", מוסיף ד"ר צור בסרמן. "הוא בעצם בנוי על בסיס ששולל את המגלומניות שבדרך כלל מצויה בתוך תהליך טיפולי. כשמטפל הוא מאוד נוכח בתוך החדר. בטיפול של דמיון נובע יש תהליך שבו ההנחה יסוד היא שכל התשובות נמצאות אצל המטופל, בדמויים שלו, רק הוא יכול לגשת אליהם ורק הוא יכול לפרש אותם. התהליך הזה דורש הרבה מאוד ענווה מצד המטפל וגם מצד המטופל. תהליך מאוד מאוד ייחודי. הם פיתחו פה דבר נפלא, אני חושב שהם הפכו שיטה למשהו מאוד נגיש. מאוד ברור, מאוד ידידותי, שאדם יכול לבוא ולקבל את הכלים בצורה מאוד ברורה, בהירה, ולהתחיל לעבוד החל מהרגע הראשון".

הסמינר הקרוב יוצא לדרך!

הסמינר למטפלים יתקיים בימים ראשון-שלישי, י"ד - ט"ז בשבט, 1-3 בפברואר, בבית ההארה רמות שפירא שביישוב בית מאיר. ניתן להוסיף לינה ופנסיון מלא במחיר מספר המקומות מוגבל, ההרשמה על בסיס מקום פנוי בלבד. להרשמה מהירה דרך האתר - חפשו "דמיון נובע" בגוגל.

לסיוע ושאלות נוספות: 02-5099660 או בוצטאפ לאיתמר: 058-5099663

לראות מעבר לסערה: סוד הריפוי הזוגי

מסע טיפולי שמגלה איך הכאב, הגעגוע והפחד הופכים לכלי של מילוי, ריפוי ושפיע בזוגיות.

ולהיטיב. זה לא נועד לשנות אותו אלא לרפא את ליבך ולהחזיר את התחושה שאת ראוייה לטוב.

ההיזכרות הזו מעוררת רטט של גדלות בתוכך, ומציאות של שפע נמשכת אלייך מראייה פנימית שמזהה טוב וכוונה.

"את יכולה לתת לנו משהו פרקטי לעבוד איתו?" שאל ארו.

"תעצום עיניים ודמיין את יעל ברגע של כאב או כעס, איך ההתנהגות החיצונית שלה משפיעה עליך. עכשיו, תעבור פנימה על הכלי שבתוכה, המקום הריק שצמא למילוי. שאל את עצמך: כמה גדולה ועמוקה הכמיהה שלה? ותגיד לעצמך: אני מכבד את גודל הכמיהה שלך ומוקיר את היופי של הצמא הזה."

"זה באמת מרגיע, אני מצליח לראות אותה אחרת לגמרי."

"יעל, דמיני את היחס של ארו כפי שאת כמהה אליו; מכבד, אוהב ומוקיר. ראי את הגדולה שלו כשהוא נוכח מולך במלוא עוצמתו, והרגישי את השאיפה שלו להתגבר, לצמוח ולהיטיב."

"אני מצליחה להרגיש את הכוונה הטובה שלו מתחת לפני השטח, אפילו במקומות הפוצעים והפצועים", ענתה.

"ארו, זכור תמונה ממשית של יעל שלוהה וזוהרת, כתוב משפט קצר שיזכיר לך את הגדולה שלה. תנסה אפילו לשתף אותה במילים האלה במציאות."

יעל, קבלי גם את החסר כתזכורת מהבורא ולא כבעיה, אלא כחלק מתהליך שמחזיר אותך לזיכרון הפנימי ולזהות את הערך בחיים."

"הריפוי מתחיל בהיזכרות: מי אתם ומה נועד לכם? מה הגדולה שמבקשת להתגלות בכם ובקשר."

הדרך היא נוכחות אוהבת, ראיית הטוב, קבלה של החסר והכרת הכוונה האלוקית שזורמת דרך היחסים.

העבודה הפנימית הזו תחבר בין ראייה פנימית לחוויה גופנית של אמון, כבוד ופתיחת הלב."

כל הפרטים שוונו למען שמירת הפרטיות

בנוכחות אוהבת", אמרתי. "אבל זה בדיוק מה שאני לא מקבלת ממנו", ענתה יעל בהתנגדות.

"את צריכה להתחבר לתנועה אחרת, להיות בנוכחות אוהבת עם עצמך, וזה כבר ימשוך את הנוכחות של ארו. הכלי שלך הוא ביטוי לתבונה הפנימית, אותה ידיעה עמוקה שצרוכה בגוף של מה שנועדת לקבל. הכמיהה הזו מזכירה לך את טבעך, וארו הוא הצינור שדרכו השפע האלוקי מגיע אלייך."

יעל, תשאלי את עצמך: מה הגעגוע והכמיהה הזו מלמדת אותך?

זה לא סבל אלא שער לתבונה פנימית, לזיכרון של מי שאת ומה נועד עבורך. כמו חלב אם שמוכן ומדויק עבור התינוק, כך היכולת לקבלת השפע קיים בגופך."

"אז בעצם הדרך שבה אני רואה את יעל פוגעת בה? איך אני יכול להשפיע עליה בצורה טובה?" שאל ארו.

"הראייה הגברית משפיעה עמוקות על תחושת הביטחון, הפתיחות והתשוקה שלה. ראייה אוהבת מזינה ומרפאת, ראייה שיפוטית פוגעת ומחריפה את הסגירות. כשאתה רואה את הגדולה שלה, גם בסערה, אתה מחבר את שניכם לחיבור נצחי וזה מבטא בחירה לראות יופי וערך, גם כשהכאב נראה כפגם."

"איך אני אמורה לראות את הגדולה שלו? אני מרגישה שאני רק רואה את החסרונות שלו כל הזמן..."

"כמו שאמרנו, קודם את צריכה לראות את הגדולה והיופי שבך, שאת כלי שנועד לקבל אהבה, אחרי זה את התבונה שבבריאה ולבסוף ראייה על הגדולה של ארו, הכוונות הטובות והרצון שלו לגדול

"אני מרגישה שהוא לא רואה אותי בכלל", אמרה יעל בקול חנוק מלא בכאב. "כל פעם שאני מתפרצת או נסגרת הוא מתרחק כאילו אני משוגעת, כאילו אני האויבת שלו, הוא לא מצליח לראות את העומק שבי, כאילו שכח מי אני באמת." "אני מנסה להילחם בזה, אבל מרגיש שהעוצמה של הסערות שלה מכניעה אותי כל פעם מחדש. אני מרגיש שאני לא יודע איך להישאר שם איתה כשהיא כועסת או בוכה, וזה גורם לי להרגיש חסר אונים, כאילו אני לא מספיק גבר בשבילה."

"בואו נתבונן יחד ונראה מה מתחבא מתחת לפני השטח. הזוגיות שלכם היא לא סתם קשר, זו מערכת של אהבה, שפע וריפוי. כדי שהיא תזרום, צריך לזכור את הגדולה שבכל אחד מכם."

ארו, איזה יופי ראית ביעל בתחילת הקשר שלכם, מעבר למראה החיצוני?" פניתי לארו.

"בטח, היא הייתה מלאה בחיים, כמו יהלום מנצנץ, אפילו כשהייתה עצובה לפעמים", ענה.

"פה, זה כוח הזיכרון הגברי, היכולת לראות את המהות הפנימית של בת הזוג גם כשהיא שוכחת אותה בעצמה."

יעל, כשאת בסערה, מתפרצת או מסתגרת, את לא משוגעת. זה ביטוי לכאב, לכמיהה לנוכחות ואהבה, זה סימן שאת מושפעת מארו מאוד ועדיין מאמינה בקשר."

ארו, תשאל את עצמך: מה הצורך העמוק מאחורי ההתנהגות של יעל?

יעל היא כלי שנועד להתמלא מהנוכחות שלך, וזה מה שאתה צריך לראות – את גודלה וכמיהתה. אל תתייג אותה לפי המצב הרגעי החיצוני, אלא תייקר את הערך בפגיעות שלה", הסברתי.

"אבל איך אני יכולה לעזור לארו לראות את זה? אני מרגישה שהכלי שלי נשבר כל הזמן, מרגישה ממנו ביטול, דחייה וחוסר אהבה", אמרה יעל.

"הריפוי של הכלי הנקבי מתחיל

ניתן לעקוב אחר הטורים בערוץ הוואטסאפ של חנה דיין

האם המלחמה שעברנו היא בחינת מלחמת החשמונאים?

אכן, יש דמיון מפתיע. המלחמה שגרמה לנו לצאת אל הגלות הייתה מרד בר כוכבא, שלדברי הגמרא נפל מפני שאמר כלפי מעלה: אני יכול להסתדר לבר, לא צריך סיעתא דשמיא - אל תעזור ואל תפריע! ואמירה זו של 'כוחי ועוצם ידי' היא זו שהוליכה אותנו לגלות.

למרבה הפלא, חזרנו עם אותה בעיה. במלחמות שלנו הייתה אמירה דומה, שמתומצתת במילות השיר "אל תלחשו תפילה". לעומת זאת מלחמת בית חשמונאי הייתה מלחמה שדגלה היה הקריאה בשם ה' - מי לה' אלי! והרמז המפורסם שמכבי ראשי תיבות: מי כמוך באלים ה'.

אולם במלחמת חרבות ברזל זכינו לחידוש עליון - חיילים מכל הסוגים והמינים יצאו לקרב בקריאת שם ה', בתקיעת שופר, באמירת 'שמע ישראל', עם רבנים העומדים לפני המחנה כתפקידו של הכהן ביציאה לקרב. כל האווירה הייתה קרובה הרבה יותר לבית חשמונאי, ויהי רצון שמהקולות האלה במהרה יבנה המקדש.

האם אפשר לומר שניסים בדורנו נעשים על ידי טכנולוגיה?

המילה "נס" בפשטות מכוונת לשידוד מערכות הטבע, ולא ליכולות חכמות לניצול הטבע בעצמו. הטכנולוגיה היא פשוט אופן אחר שבו הקב"ה פתח לנו שערי חכמה, כדי שנגלה סודות טבעיים שהיו נסתרים מדורות קודמים ושפיתחו את העולם בצורה מדהימה. אבל נס הוא יציאה לגמרי מגדרי הטבע על ידי גילוי אלוקי מפורש, כמו נס פך השמן בחנוכה וכל הניסים שנעשו לנו ביציאת מצרים.

למה בזמננו כבר לא רואים ניסים גלויים כמו פעם?

שתי תשובות בדבר: מי שבקיא במה שנעשה במלחמה האחרונה יודע שגם אנשים רחוקים כביכול מתורה ומצוות מעידים שהיו בה עניינים רבים מופלאים שאין דרך להסבירם על פי טבע. העולם קורא לזה "הכוכבים הסתדרו", אך אנו יודעים שזהו ה' יתברך שמשדר את הכוכבים...

אולם נכון הדבר שאלה ניסים הקרובים לטבע, ואילו ניסים גמורים כמו פך השמן כמעט לא מוצאים בדורנו. נראה שהסיבה היא שניסים גלויים כמעט מאלצים את האדם להאמין בה', והדבר מביא גם קשיים. כמו שמצינו בבית ראשון שהיו בו ניסים מרובים, והייתה גם עבודה זרה מרובה. את הדורות הללו הקב"ה אינו 'מאלץ' להאמין, ועל ידי כך אנו זוכים להאמין בו מתוך רצון חופשי, בחירה פנימית שעל ידה הקשר יותר עמוק וחזק.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il

לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

אתה מחפש ללמוד בעומק. לעבוד את ה' בחבורה. מתוך הקשבה לעצמך. לחבר ולתורה.

מיועד לתלמידים העולים לכיתה ט'
ומחפשים לשלב עבודת הלב והרגש ברוח חסידית
בתוך עומק של תורה ומצוינות לימודית.

הרב דוד טברסקי
ראש הישיבה

הרב מרדכי הכהן
ראש מסלול רשפי לב

רשפי לב

הלימוד. הלב. האש.

ישיבה תורנית תיכונית עם פנימייה מלאה,
בקמפוס ישיבת בני עקיבא הדרום רחובות.

להרשמה לערב היכרות, ביקור בישיבה ולפרטים נוספים:
08-9474190 בין השעות 16:00-19:00, לבקש את ר' יוסף המזכיר.
ניתן גם לשלוח הודעות (בלבד) למס' 050-4842500
rishfei.lev@gmail.com | www.rishfei-lev.com